

Shri Raghunath Temple MSS. Library,
JAMMU

No. ५३७-घ

Title काव्यप्रकाश संकेतः

Author रुचिकः

Extent २५ Age सं. १८४४

Subject अलङ्कार शास्त्रम्

काव्यप्रकाशसंकेतः

५३७

२५ पन्ना १ ✓

पत्रः ४४ उल्लासः समाप्तः
 २ २ प्रथम उल्लासः
 ४ १ द्वितीय उल्लासः
 ४ २ तृतीय उल्लासः
 १२ १ चतुर्थ उल्लासः
 १० २ पंचम उल्लासः
 १४ १ षष्ठ उल्लासः
 १० १ सप्तम उल्लासः
 १६ २ अष्टम उल्लासः
 २१ १ नवम उल्लासः
 २६ १ दशम उल्लासः
 इति काव्यप्रकाशसंकेतस्तुतिः

॥ हस्तदत्तस्य ॥

नं. ५३७

नं. ५३७
 काव्यप्रकाशसंकेतस्तुतिः
 अथ (शिव)
 ५३७ - नं. ५३७
 लिखित १८४४

॥ सति श्री गणेशाय नमः ॥ श्री गुरुभ्यो नमः ॥ वादे व्ये नमः ॥ अपरतंत्रा मित्युक्ते यथापरमाणादि पारतंत्र्य निरासः कवि पारतंत्र्य निरासी विभारत्नाः स्या
 दित्यन्यशब्दोपादानं कवेरन्यपरमाणादे रधीनानभवति कवेस्त्वधीनैवेत्यर्थः एवं प्राचुर्येण प्रस्तुतं यस्या सा एकमयी हादेनैकमयी हादेनैकमयीति वि
 ग्रहः कृतादशा सावेकश्चेति विग्रहे पूर्वकालेक सर्वजरत्पुराण नवके वलाः समा नाधिकरणेनेति एक शब्दस्य पूर्वोक्तार्थेन भावितव्यं अनन्येति कवि
 परतंत्रा यथा ज्ञानाग्निना सर्वं सुखदुःखादिदह्यते तथेष्टदेवताध्यानादिसिद्धिस्तात्कालिकी भवेत्क रितुरगगद्याकारनेयं न्यहेतुः षट्प्रशन्नत्वात्
 गतिं नियति नीमतत्वांतरं ननु काव्यस्यादिसिद्धं इति हासेति धर्मार्थकाममोक्षाणा मुपदेशसमाचिंतं पुरातन कथायुक्त मिति हासं प्रचक्षते शब्दा
 येति शब्द व्यापारस्य रसांगभूतत्वात् गुणीभावः रसांगभूतैति रसांगभूतः शब्द व्यापारः रसस्य प्रगारादेशं गिनः अंगभूतो यो व्यापारो व्यंज
 नात्मकस्तन्निष्ठतया अथवा व्यापारः प्रवाल आयातो यस्य काव्यस्य तत्वेनेत्यर्थः सहृदयस्यैव सरसस्य तत्रैतिकाव्ये शक्तीति शक्त्या शब्दा
 र्थो मनसि संधीयेते व्युत्पत्त्या तयोः सादृशा र विवेकः कियते अभ्यासेन तयो रत्कर्मो ज्ञायते लोक सादृश्या त्रलोक कृते वर्णनं वर्त्मनीयस्या
 नन्यस्यापनार्थं तदुद्भवे काव्योद्भवे हसनीयमित्युक्ता सा भावात् कुंदे इति कुंदो नुदत्ता पद निवेष्टाः कारणं यथा कः रस स र्पमुपसर्पति
 क इत्यत्र प्रामधानेति लिङ्गानुसाशनं कला शि ल्पिग्रंथः चतुर्वर्गो धर्मादिः करणोऽनेन मुक्तक रूपतया निष्पादनं करणं प्रवेध रूपतया
 संघटनं योजनं व्यंग्यार्थद्योतकं कवित्वमुक्त्वा सः तदिति काव्यं मुख्यार्थपक र्थो दोषः आंगिभूत रसोत्कर्षो गुणः काव्यशोभा च होधर्मो
 लंकारः रससमवायिनो गुणः रससंयोगवत्त यो लंकाराः अनलं कृती न्यमनीषदर्थं तददोषो शब्दार्थवित् अनेनीता सदपाकस्य
 संक्षेपेण सूत्राणं कृतं तथा च तदिति सप्रयोजनं सहेतुकं सप्रमेदं च काव्यस्वरूपं प्रथमोलासे निदिष्टमिति सूत्रितं शब्दार्थविति धर्मिभू
 तयोः शब्दार्थयोः द्वितीयतृतीयोलास निर्णययोः सूत्राणं अनंतं तदित्यनेनैव सप्रमेदं यत्काव्यस्वरूपमुद्दिष्टं तस्य त्रयोभेदाः सप्रमेद
 मुद्भासत्रयेण प्रतिपादिताः अदोषावित्यानेन दोषाणां परिहार्यत्वेन सूत्रितानां सप्रमोलासे निर्णयः समुपलब्धत्वेन सूत्रितानां
 गुणानामप्येव प्रयत्नं अनलं कृती काव्येति धर्मो यप्रतिषेधे शेषाः अनुज्ञान निनिन्या ये नोदं कितानां द्वयेषां शब्दार्थलंकाराणां
 क्रमेण नयमदशमयो रलासयो निर्णयः एवं पदयंचकेनोलासदपाकमर्णीयः सूत्रितः यः कोमरिति यत्र तत्रा स्थितानां गौषिकधू
 लीकदवानां वसंत उद्दिता कुराणां ये प्रा नितास्ते वासंति काः मातृती वृषिमलोलापिन इति व्याख्येयं एवं च निरुंकी भूता सामग्री
 रसोद्भावन हेतुर्वर्त्मना येन चतुर्भेदाः संप्रचक्षते यथा च तदुपादितं वसंतं स्य मातृतीत्यादिना चानिदाद्यशब्दयोः अनिर्दिष्टाः

नतेरसोद्यनहेतुमिलितासामग्रीव्याख्यानास्यात् अत्रपक्षेकदंवातिलानांकथंमालतीपरिमलीह्लासकत्वंभिन्नंभुवत्वान् नापिकदं
वरूपाः समुहकृपाप्रमिता इतिप्रोभनाव्याख्यातस्मादस्माद्व्याख्यातमेवसाधु अत्रस्फुट इति अत्रचहूनोवाक्यार्थानांतुल्यकक्षत्वेननिदेशा
तुल्ययोगितागोप्यस्यचप्रतीतिरस्फुटैर्लिकेचित्तदसत्कस्यचित्पुणस्यवाक्येयायासाधारण्येनाप्रतीतेस्तुल्ययोगितासदृशस्येवा
वभासान् गोप्यचतुल्यकोजितायाप्राणभूततदभावेसेवनास्तीतिकस्याः स्फुटत्वेनेनदीयकमपिप्रत्युक्तं समुच्चयस्तुनेचिच्यातिप्रयाभा
वान्तमहद्गुरुद्रष्टाप्रतिभिरंगीदतेइतिसनेचित्तयेते तेनयः कोमारहस्यत्रहरेचित्तमस्फुटमलकारणंयेव्याख्याततद्विनसाधुतस्य
सुख्यालंकारात्वाभावात् नतत्रमलकारकारिआश्चर्यमात्रेनुकरोतीतिनेतावतासुख्यालंकारत्वंतथाचोद्गटप्रभृतिभिर्नतत्वीकृतं
प्रत्युनविहचित्तमम्यदालंकारत्वेनव्याख्यायते तदस्यग्रंथस्यव्याख्याकत्वेप्रतिपादनार्थं तस्मादेतद्विनव्याख्ययं तस्मादित्यमनन्
यः कोमारहस्यत्यादातिप्रनुक्ताकारणाति तेससत्त्वविसानोत्पन्नातद्विरुद्धायाउत्कर्षायाउत्पादात् अत्रमध्यविषयोकोक्तिरियंसाच
कार्यस्यसाक्षात्निषिध्यमानत्वेनाप्रतीतेरस्फुटाविरुद्धापलब्धिद्वारेणहीत्रकार्यनिषेधः प्रतीयतेतेनसाक्षात्तद्विरुद्धाविशेषोक्तिः
यद्वाउत्पन्नायाउत्कर्षायाः कारणातिनविद्यंते तानिहकोमारहस्यदीप्तमसन्निधानादीनि तद्विरुद्धानांच सन्निधानादीनामत्रभा
वात्तदभावः तेनेयंविभावनासाक्षात्स्फुटाकारणानांवित्तद्विषयत्वविद्वारेणनिषेधात्साक्षादितिषिध्यमानत्वात्तत्त्वंविशेषोक्तिर्वि
भावनायात्रास्फुटव्याख्येयाप्रोक्ताःस्फुटीपकाः कदंबाजोत्कदंबविशेषधूलीकदंबाख्येवर्तते योपसंतेपुष्पतिहकायीतुल्य
त्रिकोटेरपतिपादनादस्फुटाविशेषोक्तिः रेवागोधासकारणसामग्रीवर्णनास्फुटत्वेविभावनायाः तद्देवत्वकाव्यमेतन्नधर्मधिका
ममोहेषुवैलक्षण्यं कलासुचैकरोनिकीर्तिप्रत्येवसाधुकाव्यानिबंधतस्फुटतिविद्वत्सत्यस्मादर्थइतिस्फोटः तद्विषयव्याख्यव्यंजकः
त्यगानिनवाच्यंतिरस्फुटवाच्यंयद्यंगं तस्यव्यंजनेसमर्थः निरुपेक्षेति इतीमदीरमदित्यधमत्वेअधमपदसहाय्यतादीनांव्यं
जकत्वं अत्रेवाच्योद्योगस्यचमलकारः अत्रामपदेनतत्रसपुववर्णलइतिद्योत्यतेपुणानांसधर्मत्वेपुपवाराव्यवर्थधर्मत्वं
अत्रस्तात्प्राप्तीत्यनेनविधिनानस्तानुंशतासां निनिषेधप्रतीतेः नपुनविनिषेधेनतद्विक्तमेकं तुंगतासांतिविधिप्रतीतेरधम
पदेनशादृशाल्लिख्येस्तुधनिः इतीरमणात्सद्वस्त्वसवीदधितसंगमविप्रलोभनात्तन्मध्यधमात्त्वमिवसोप्यधमइतिद्वयोःपरी
येणोपमानोपमेयभावेसत्पुपमयोपमात्वंकारोप्येयः तथा नायिकाविपुलंभशृंगारोपित्यंगः इतिविधिः विवस्त्वलंकाररसरसो
धोनिरजोक्तः पुनश्चोदाहरणं वेदग्येनयुगपन्निषेधेविधौचवाच्येविधिनिषेधयोर्व्यप्योदितं अनिष्टताहिविधौवाच्येनिषेधः एवमेव
निषेधेनवाच्येविधिः एदगुदाहतः विधिनिषेधद्वारेणोदाहरणं वाच्यंयद्यदोदितंयत्नयेत्तद्व्यापनार्थम्॥

चित्रमिदं गुणश्रुतं कदाचिद्व्याप्यार्थधर्माः तद्वागमादसप्रतीत्यनात्यर्थेण चित्रमालेख्यप्रद्वयं तेनास्वार्थकारि गुणान् यद्यपिरसधर्माः वक्ष्यं
ते तथाप्युपपादाद्व्याप्यार्थधर्मा उक्ताः तथा च दृष्टान्तिगुणवत्त्वायुनस्तिषां च त्रिः शब्दार्थयोर्मतेः प्रत्ययं गमिति ननु सर्वथानिर्व्येभ्यं पतेने
षट्त्वेन त्रिभिस्तु चितं यथेति शब्दचित्रोदाहरणं येन ददुरंगिनि विप्रोषं व्याचक्षते तैः कवेदिदं शोधानभिज्ञत्वं प्रकाशितं स्यात् य
तः पूर्वसमुद्गमिन्याः मदाकिन्याः दाक्षिण्यं पथस्थितं ददुरंगिनि संबंधो मास्ति तथा च कालिदासः सति विषययथाकामं नदस्वाधी
नच दतो स्तना विवदि शस्तस्याः शैलो मते यददुराखिनि स्वधन्देति अत्र च ननु प्राप्ते कवेस्तात्पर्यं त्वन्त विगंगा विषयो मया प्रयो
भावस्तिरोधीयते आद्रिकमहविधिः वाच्यचित्रोदाहरणं विनिर्गतमित्ये अमरायती भवती तिसमन्वयः अत्र यद्यपि वाशधिकोर
सोस्ति तथाप्युत्प्रेक्षायां कवेस्तात्पर्यं त्वातिरोधीयते ॥ इति श्रीमदाज्ञानकमम्भटविरचिते काव्यप्रकाशसंकेते प्रथम उल्लासः
श्रीगुरुभ्यो नमः ॥ तथा शब्दश्चार्थश्च न्यासेषणमन्यत्वं नात्यर्थं सामान्यानां परस्परान्वितत्वेन विशेषार्थवबोधनशक्तिं तात्पर्यं
प्रतिपन्नमिति साक्षात् प्राकाशं आकांक्षितानां योगेनामेकवृत्त्या कृतत्वं सन्निधिः बाधाविरहो गयता उदकेन सिंचेन्न तदहनैवेति योग्य
ता परस्परमासन्नासन्निधिः नमुकामिनी पूर्वतोयं वहिमानमोहो हस्त्यादि आकांक्षेति तथा चोक्तं मन्वत्र आकांक्षासंज्ञेधाते च योग्य
तावेति तत्रयं संवंधकारणत्वेन त्वमं ताननरक्तं तिः तथा यस्य येनाभि संवंधो दूरस्थस्यापि तेन सः स्पर्शतो ह्यसमानानां मानं तर्का
रणं अपि पश्यसि धावं तं दूरे जातं वत्स्यति त्वां प्रवीक्षिष्यालाक्षिनापि नहीरे द्वयं विशेषेति क्रियाकारकादिसंवंधमयो विप्रोषः
समवेतपुर्यस्येति मामभ्याजमुक्तां देवदत्तं तदंतेति वाक्यार्थः पदानि स्वार्थमभिधाया चितानां तिवदंति तेभिहितान् यवादिनोभावाः
पदानि आचिन्ता निभूला यथा हि शेषमर्थं कथयंतीति अन्विताभिधानवादिनः प्राभाकराः यदेरभिहितानामेवार्थानां मन्वयं संवंध
विशेषं वदंति अन्विताभिधानवादिन इति एकवचनेन दोषं त्यक्त्वेन माएधरो वदति यज्यत इति वक्तव्यमिष्ट्या इति भावः साहि
ती इति अत्र वाच्यस्यापकादिनाः वक्तुं व्यापकारवत्त्वात्पर्यं लोचनाद्वा दितं मुख्यार्थः शब्दो विपरीततत्त्वात्पराया रीतेत्यत्रिस्तेहत्वा
दिक्त्वपि सचलक्षितोर्थोर्ध्वान्नं प्रकाशयतीति लक्ष्यस्य व्यंजकत्वं ननु वेकादिपर्यं लोचनाद्वादि मुख्यार्थवाधस्तद्विप्रोषः
मिवित्तेषु भवमधमिन्न इत्यादिषु ध्वन्युदाहरणे वृत्त्या र्यवाधाद्विपरीततत्त्वात्पराया प्रवेशप्रसंगः नैतत् इह वाच्योर्थः कथा विप्रोषमति
कथा समर्थयितुं शक्यते तत्र तस्य समलत्वात्त्वत्वात्वादि शोषादर्थान्नमेवाग्रयति सत्याग्रहो

मानमयः ॥

विरोधान्मुख्यमर्थं यद्यसत्यतया वागमयति तत्र स्यासत्यत्वं कोपयुज्यते तस्माद्दुर्लभं वशात्प्रकृतं प्रतीतेर्वाच्यः प्रतीतिश्चाभिधातव्येति कुतो मुख्यार्थ
वाच्यः कुतो वा लक्षणा यत्र हि वाच्यस्य कयापि गमनिकया समर्थं शिनुमशक्यत्वं वक्रादिब्रह्मवाधेतया प्रतीतिः तत्र मुख्यार्थवाधात् लक्षणा भूयः प्रतीतिश्च
इत्यादिच वाच्यस्य समर्थं शिनुमशक्यत्वाद् मुख्यात्वे वाच्यो वाधित इत्यस्ति मुख्यार्थवाधः संबधश्चात्र विरोधाभिधेयपरीत्यमितिने किंचिदसंगतं तथा
लोके क्वचिद्वाधतया रवातिः क्वचित्त्व्यानस्य वाधनं पूर्ववत् लक्षणा तस्मात् प्रतीतिभिर्धेयतु इति अत्र निर्मलमरकतेत्यनेन तत्केवलं वर्णमात्रं साम्यं प्र
तीयाद्यते अत्र चित्तेन न वस्तुन द्वयकाक्षीभावोपि संकेतितमिति चतुष्टयी शब्दानां प्रवृत्तिस्तार्थ्यायोपिके सुचिदित्यादिप्रक्रियाश्रयेण पदवाच्यवि
द्यानुगुण्यनसंबध इति वाच्यो युक्तेर्युक्तत्वात्सौगतप्रक्रियाश्रयेण वास्तव शब्दादीभिः प्रायेण योग्यासंकेती तु निमित्तवचनव्यक्तिरविभाषा प्राया संकेति
तयदं लक्षणाया र्थनिरासार्थं साक्षात्पदं चेष्टाया वहिनस्पार्थस्य निरासां वाच्यवाचकभाव लक्षणाः संकेतः गोप्रादु स्पर्दं साक्षादिभिरंवाच्यम्
प्रत्यसाक्षादिमत्वस्य गोप्रादौ वाचकः इत्येवं रूपः संकेतग्राहः प्रनंता सुगोप्यव्यक्तिषु प्रतीतिः ईडं भ्रमरेणापि संकेतः कर्तुं नपार्थते वागमोऽपि इत्युक्तं
संकेतस्तत्तल्लक्षणोऽपि इत्युक्तं लोके व्यवहारे संकेतसहाय इति गोप्रातिमादितः अव्यवधानेन साक्षात्संकेति तस्य या तस्येत्य
र्थस्य चतुर्मेद इति भावमने गच्छतीति गोपित्यर्थं क्रिया व्यज्यते न या जानाति इति व्यक्तिः चितः व्यभिचाराच्चेति यत्र व्यक्तौ संकेतः साक्षात्प्राप्त्या ल
व्यभिचारी तत्रेति व्यक्तौ विषयविभागेनेति यदा व्यक्तिमात्रं संकेतिनार्थत्वेनांगीकृतं यते तदा जानाति इत्यादिभिर्विभक्तिभिरनव्यवहिते व्यक्त्येति
दित्येव व्यवहारः स्यात् तदुपाधाविति तेषां जानत्यादीनां शब्दानां युगधो वक्रा यदुक्तं तत्र साक्षात् अभिधानमात्रमव्यक्तिद्वारेण सन्निबधयते इति पदः
र्थस्येति चित्तं स्पष्टार्थस्य प्राणान्सद्भावत्वात् ददाति यस्मात् जानाति विनापदार्थः स्वरूपमेव नासादयति न गोपितं संकेता भावात् नागोऽपि ति अत्र
दिवेत्तच्छरणान् विशेषाधानहेतुः सिद्धोपाधिः अत्येति अत्यथा स्य र्थमात्रं नुभूयमानवर्णसमूह ग्राहिके वा बुद्ध्या निर्गृह्यं क्रमवन्ति ताच्छब्दा
नां नैक देशकालावच्छेदलक्षणः समुदायः समुच्चित्तथाहिनखलुडिप्रदोश्चास्तेत्येव शब्दोच्चारकाले वा डिशब्दः तथाच सार्थ
माराणुभूयमानवर्णसमूहः शब्दः पारिभाषिकमिति अन्यथा जानाति शब्दत्वं स्यात् ननु परमाणुः स्वरूपेण न परमाणुः नाप्यपरमाणुः परमाणुस
संबधात् परमाणुदिति परमाणुत्वादावपि जानाति लक्षणस्यातिव्याप्तिरित्याशंकाह कमा एवादीनामिति परमार्थतः परमाण्वादीनामा जानाति शब्दत्वं
मेव गुणशब्दत्वं तु पारिभाषिकमेव कारणदेहि स्वरसंगंधस्पर्शसंख्या परमाणुतीति गुणत्वेन पहितमिति पत्रिमाणुमणुमहदीर्घस्वरमेदाद्यनुवि
धमिति प्रतीतिरिति वैशेषिकदमनिश्रयणान् यद्वा प्रतीतिरिति लक्षणमित्युपलक्षणं प्रत्यहं भुजान्न रसप्रवेशाच्छरीरांतरं जायते इति वैशेषिकादिम
तं जात्युपहिताव्यक्तिः शब्दार्थ इति वैशेषिकाः अत्येति प्रमासकाः जानाति विचारात्कालाद्यौ कौतुहलिकत्वेन संकेतस्य कर्तुं मशक्यत्वाद् अदि
शब्दानां मशक्यत्वादिप्रादु निरणे ह शब्दवाच्यः शब्दार्थ इति वैशेषिकाः अनुपयोगादिनि प्रत्यक्षादिप्रमाणेन मुख्यस्या र्थस्य वाधो नुपयोगस्तस्मिन्
नेत्यप्येव द्यादिप्रमाणवाधितस्य मुख्यार्थस्यामुच्यते तदा एव नास्ति संशयः साक्षात्प्राप्त्या लक्षणा स्मिन् कृपां लक्षणां नि कृपां लक्षणां स्मिन् कृपां लक्षणां

संज्ञकः श्रुतोलोप इत्यालोपः तिवच्च विवेचकभावाद्दो सहिमुखाप्यर्थसंबंधः दर्शयति विवेचकत्वात् समीचीनं समीचेस
मीपभावे संबंधे श्रुतसः समीचित्वात् तस्य समीपत्वं तथेयुषक्रमे-अमुखाप्यति तयादिः सांतरेति- सांतरे भुव्येनार्थेन वाच्यते अत्र ताप्यर्थे निषापर्यय
यवेसा न संख्यया पारस्य ससांतरार्थे निहः अत्र कुंता नो कुंति मां चनादा तस्या वगतौ कुंता एव प्रविशति ता निवाह ल्यप्रतीतिः प्रयोजनं प्रजहत्वाथं स
ज्ञाने त्वर्थः प्राप्तिर्यत्रेदं कुंता गामवेत नत्वेन प्रवेशो संभवात् गौर नुबंध्यति अत्र नोत्तल्लक्षणविशेषे लोही एषा हि त्वान्वयः किं रभिधेया किं
नु प्राप्ते एतदुक्तं न सामर्थ्ये जातेरनुबंधन सिद्धार्थे अत्र यत्तदुत्पादान लक्षणं भद्रमुकुलेन व्याख्याता न युक्तं अविनाभावित्व लक्षणं नान्ये
एतस्याः प्रतीतिः प्रविशति मित्यादिवत् न तु लक्षणेष्टादिप्रकारत्वादत्र तदसंभवात् द्विविधो ह्युद्देशो लक्षणमूलो विनाभावित्वमूलो अ
त्र जेत्यप्येव पक्षः न लक्षणं संभावना कार्यत्वार्थः स्वाभाविकी व्याप्तिरविनाभावः यदि वा लक्षणे लक्ष्यत्वमिष्यते तदा क्रियता मित्यादौ कर्त्रीदीनामर्थ
लक्ष्यत्वे स्यात् इदानीं गौर नुबंध्यति मुकुलदक्षितोपादान लक्षणोद्धारणस्य पीनोद्वेद इति मुकुलदक्षित इत्यांत मण्डित्वं यिष्यताह पी
नोदेवदने इति अत्रार्थोपपत्तेरिति दृष्टः अतो वाच्योऽप्यपानोपपद्यते इत्यर्थपरिहृत्य न प्रतीयति रिति भावः विवृतावने इष्ट इति अत्र ह्यनुमानो
पमानार्थोपपत्तभाव लक्षणः क्वचिः प्रमाणैरुपलब्धः प्राधान्यव्यापनार्थोदाहृत्य भेदेन निरुद्ध इति अत्र इति शब्दलक्षणेन प्रमाणेन न ता
तो यो वक्तुं विशेषः अन्यथानोपपद्यते प्रमाणान्नियमस्याप्यर्थमंतरा ननु न्यत इति पार्थस्य कल्पना साध्यापत्तिः तत्र प्रत्यक्षपूर्विका यथा
मंत्रस्तथोक्तिरहितं न तत्कूपमात्रेण दाहक इति विस्मोहं दाहकार्यं प्रत्यक्षेणोपलभ्याग्नेयीदाहिकाशक्तैः कल्पते साप्रत्यक्षपूर्विकार्थोप
त्तिः न चेदमनुमानं शक्तेः स्वप्नेप्यनुपलभ्यत्वाद न्यथानिरेकग्रहणसंभवात् कार्यहेतुत्वा योगात् देवगंतरप्राप्ता प्रादित्य स्वगति क्रिया मनुमा
यगमनप्राप्तिः कल्पते इत्यनुमानपूर्विका सा दमन्यादिज्ञेया प्राभाकरास्त-इष्टः अत्र इति लोकप्रसिद्धोत्पलक्षिणत्रेवर्तने इति व्याच
तने तेन क्रतुार्थोपपत्तौ शत्रोर्भुक्ते इति शब्दकल्पने अर्थपत्तौ शत्रिभोजनमर्थ एव तस्येति शत्रिभोजनस्य गंगाशब्दस्तत्त्वदा लक्षणात् तद्यति
सद्वगंगशब्दः पावनत्वादेव जनयापारोण प्रतिपादयति न लक्षणव्याख्याना लक्षणस्यार्थसमर्थं तं तेनोपलक्षितं लक्षणं तत्त्वदा लक्षणा
लक्षणं न तितरादि रूपज्ञानेन अभयरूपेति उपादान लक्षणं लक्षितं लक्षणं च उपचावेणेति अत्र लक्षणेन प्रतीयमानयोरेकारोपलक्षणमुपचारः
यथा गोर्वाही कः आ पुष्टं त्रिभिः अत्र वाही क इत्यर्थो गो-आ पुष्टी उपचर्यते तेनाभिप्रेत्यात्-पुष्टिस्तत्रेव प्रतिपादयति-अनेद्योदित्यादिना अ
नयोदिति अत्र भेदोः लक्ष्यस्येति तदस्य लक्षणेति गंगाशब्दस्य तदस्य लक्षित्यनेन तदस्य लक्षणं अत्र इति भद्रमुकुल मंत्रद्वित्वं गंगागता
दिपावनत्वादेव तदस्य प्रतिपादयिषितं तत्र तदस्य गंगारूपत्वज्ञानेन प्रतीयते तेन भेदस्वभावे तदस्येति तदस्यत्वप्रतिपादनमयुक्तं त्रिष
योगवादिः विषयो वाही क इति तथा शब्दः समुच्चये-प्राते यामा एव गदिः प्राते यामा गदिः अत्र पुरुषः-प्रतिगीत्यस्वरूपः भिन्न
प्रतिनिमित्तयोः शब्दो रेकस्मिन् अर्थे इति साध्यापत्तिरिति वाच्यं तत्रैव साध्यापत्तिरिति वाच्यं तत्रैव साध्यापत्तिरिति वाच्यं तत्रैव साध्यापत्तिरिति वाच्यं

सुतल्लयव्यापारोत्तल्लयं जनाद्वेधा शब्दगताऽर्थगतौ तत्र तावच्छब्दगतां प्रतिपादयितुमाह अनेकार्थस्येति अर्थद्विप्रयोजनं भवच्छेदस्य प्रयोजनं
 त्वात् "लीगं सिद्धं मकरस्य कामसिद्धत्वात् यत्किंः प्रतीकं कार्यं यजकं स्त्रीपुंस्त्वादितुपियुक्तवद्वा किं च न दत्तं निवत्तुत्वात् दिशो न्यनेन संबादरूपयोः प्रतीकयो
 मूलकादि कात्वभूमिरेत्येति अशब्दवक्रकृद्विप्रयोगो विविधो य प्रतीतिरुक्त प्रसाक्तिपूर्वकत्वात् प्रतिषेधस्य न ह्यत्र शास्त्रादि प्रसाक्तिरस्ति हविषादस्या
 नेकार्थत्वेति शब्दवक्रयोः संयोगादसंयोगाच्च हविषादेनाच्युतपक्षोच्यते कुथित इति अत्र कोपलक्षणं चिह्नं समुद्रस्याद्यैत न स्य कोपा भावान् पालुइति
 दृष्टकराणां निष्ठा निवारणादिरूपेण वा विधः पार्थक्यः सूत्रयानं रत्तणुच्यते तन्नाते क प्रकारं तच्च दयितानुस्यमपेक्षयो चित्यान्तमभ्युपगम्य निवस्यते
 ईदः प्राक् रिति ॥ ईदः शक्रः शनर्धिता यस्येति विग्रहः ज्योति कोत्र शत्रुशब्दो गृह्यते शातयिता शत्रु रिति ईदस्य शत्रु रिति शत्रु रिति तत्पुनः व
 कुत्री हो प्रकृत्या पूर्वपदमिति बहुव्रीहो पूर्वपदप्रलति स्वरत्वं भवतीति ईदशब्दाद्युदात्तो भवति शब्दे निधानः अत आद्युदात्तत्वं विज्ञाय बहुव्रीहौ
 यी वसायः तत्पुरुषश्चैव समासस्येति सामान्यसूत्रेण अत्रोदात्तत्वं शब्दे निधानः एवं स्वरं विज्ञाय तत्पुरुषा कार्यवसायः उदात्ताद्यप्येवमुच्यते स्वर
 मात्रं तु काव्यप्यस्ति मध्यामिकोरवशात् चित्यादौ काकु स्वरिणाप्यर्था वगतेः विशेषप्रतीतिरुदिति उद्देश्यया विशेषप्रतीतिरुक्त न तथा काव्यो वेद
 पूर्वस्वरौ दृश्यते न काव्ये चित्तेशे प्रतीतिरुदिति यदा पि उदात्तादिः काव्ये न विशेषप्रतीतिरिति त्रित्वं तथापि काकु स्वरो विशेषप्रतीतिरुक्त भवति
 मध्यामिकोर वशानं सप्तरेन कोपादिति स्वस्था भवति मयि जीविति धात्रेण उदात्तत्वं गंधकनात्वेन दपसा मयो दातादि निषेधः काव्ये जतः भदिति भदः
 कृत्याण प्रकृतिः भद्राह स्तितां विशेषात्तातिश्च भद्रे मंदो मगमो व संकीर्णश्चेति ज्ञानयः चतस्रः करिणस्तासां भद्रो तर्जद पवयः द्वितीय उल्हासः २
 प्रवृत्ति वाच्यत इत्यंज कानां यः पाश तिपन्न ये वाक्पुमुच्चारयति सवक्ता कात्तादेरिति आदिग्रहणं ज्येष्ठादिद्विग्रहः आदिग्रहणं मूर्धकं पश्य
 तां देरा विषय संज्ञां नीला पश्यं यमील यदि ती गितं निवेदितं निः प्रतीतेन सोपागोप्यकारः काकुः स्त्रियां विकारो यः शोक भीत्यादि मिध्वनेः वा
 क्य नाच्य सहितो न्य सन्निधिः अद्विपुल मिति त्र काचिद विनीता वधूः रुतपर पुरुष संभोगात् विशेष काय हवे आभिधत्ते तस्या प्रप्रमाणं तरा दवगा
 ते सती त्वेत्ता पत्यु नरस्य स्य प्रतिभाजु को वक्तुं यै सिद्धा ज्येष्ठ रत्ता पलाप यं ग्य प्रतीतिः जीने प्रीति यथा दायित विरहे जीने प्रीति दायिमां वाध
 ते तथा विधुदती रूप गोद्वय वैशिष्ट्या रत्ताः तत्कामुकोप भागरूपस्य यं ग्य स्य प्रतीतिः तथा भूता मित्य शब्दस्य के शी पावात नन या दौ पदी कुरुष्विति
 प्रप्रमात्रेण ता को विप्राना यामपि सिद्धो वेव तथा पुनर्मी प्रीतिदं मजनीति अत्र मापि विदो न्युक्तः कुरुषुतु पुक्त इति प्रती यमानं ध्वनि तथैव कल्पते
 प्रप्रमात्रेण पीति त्वा मेव दका मिकि मयि कोपं भजा तीत्यादि प्रप्रमात्रं न तु व वाक्यस्य मयमेवो दाहरणं अन्यत्रा विवाक्यस्यैव सामर्थ्यात् आकांक्षा यो
 ग्यता सन्निधान वशात्परस्पर संवधान् आरोहो वाक्य मिति चेत् सोपि सर्वत्र विद्यते इति कोत्र विशेष उच्यते वाक्यस्थमान्वितं प्रयोजकं च सर्वं मत्र वाक्य
 मच्यते यथात्रैव तद्व्याप्तिरिति एवं च न सर्वत्रा निप्रसंगः अन्ये वेति अत्र तदानीह विदानी मितरेत्येव रूप वाक्य वाक्य वैशिष्ट्यस्य यंजकत्वं ३

धात्वामपि परिगृह्णीति ५

शङ्खे न ह्यत्र बहु तपयोगः नापि वाक्य यदा नां व्यंग्यं प्रधानं किं कुरु राकुं जयो निर्जना वलो क न वारणानि कुराभा व प्रकाशनाभ्यां रायोः सुरतखेद छेदि
नैव कामो दीपकत्वाद्गतसामग्री प्रकाशक वर्तनाद्योद्देशादेशरूप या चार्थवो शिष्यं नेन नादि काया संकेतस्थानं यांत्वारि तार्थं प्रविशोति व्यप्यते नवा
भवति विप्रामद्वि यद्यापि संख्यायां भवसरो भवत्येवेति विवक्षितं तथापि तदुच्यमानं परस्परलक्षणाय भवतीति तद्वैयर्थ्यं अत्रान्यस्य दृश्यः परपुरुषः अ
त्र प्रहेन कामुके कापि देशे समीपभाषसति सखी वृत्तीनां प्रायां पठनी स्वैर विहारिणी विनोका तत्सह चरन्नुक्तं लोके इत्येतद्वा व्यवेष्टिका त्साध्या
संकेतकाह इति व्यंग्यमर्थं प्रत्येति उपपत्तिरिति अत्र श्रिया गमनरूप प्रस्ताव वैशिष्ट्याद निस्सरण व्यंजनं परस्परं ति तानुद्दिश्य मंदगमेव कुरा निनि
धन्यते आनात किं गूढमाग हेत्यनेन कथितं वने इति स्थितेति त्रिने सति निवारित मितिकलकलरहिते समवे अंतं व्यं संकोचिते इति स्पष्ट कमा
निगते धन्यते ननु सर्वेषां प्रायशो यानि मिनि द्वितीये व्यंजकत्वं प्रदर्शितं किं निदाना मया त्या मां काह विराकां होति मया इति महमिति निपात आवयो
रित्यत्रार्थं ममेति वृत्त्या यमाने व्यंग्यस्या मध्ये यत्नमेव स्यात् अत्र वक्तुं वृत्त्यवैशिष्ट्यात्मा शायिषो इति ति व्येधरूप वाच्या द्विधिरूपस्य निधुव
ता भुपणमरूप व्यंग्यस्य प्रतिभा जुवत्तदस्य स्यात् प्राप्तीतिः दिवसक मिति सांप्रतं निधुवनां नराय कारा कु सितो दिवसः तस्मात्प्रलोक्य या स्यात् निधुव
ता विनोदे न दिवसो निवाहनाय इत्यर्थः सत्राव धि कस्मरावेषादं ध शरणा विभागान मित्रा माश शिष्या इति कं तु सकला विद्या मिना निधुवन विना सेना
निवाहनीया एव मन्येत् द्विकभेदा स्त्रिकभेदाश्च त्वयमभूदाः तदेवं द्वितीयो ह्यसि प्रयोजनस्य व्यंग्यत्व समर्थने नादि वाहित वाच्या रणे हि प्रमेरे ध्वनौ सा
वस्यादौ व्यंजकत्वं प्रतिपादितं तदनु विवक्षितानां एव वाच्या रणस्य ध्वनिभेदस्य संलक्ष्य क्रम व्यंग्य प्रमेदे प्रादु शक्ति मूलत्वेन वने न शब्द स वाज कलकल
तत्तत्तत्ती यो ह्यसि संलक्ष्य क्रम व्यंग्य प्रमेदे शब्द शक्ति मूलत्वेन वने नार्थस्य व्यंजकत्वं प्रका शितं इयमेव व्यंजकत्व निर्णयो ग्रंथकालात्कालः काले काले विवक्षिता
न्यपरा वाच्या संलक्ष्य क्रम व्यंग्य प्रमेदे इत्यर्थः विभावा दिरूपस्य व्यंजकत्वस्यानुक्तत्वात्मा मिर्विजकत्व निर्णयस्येति चिंत्यमेव त्वादिपरत्वात् केरेव सत्यं न तदं चि
तं नृत्ति विशेषस्य रसादेः प्रतिपक्षेया विभावा दिभ्य एवावयवै रर्थरसाभ्येति काविका पठनीया तृतीय उक्तासः ३ धर्मिणि प्रदर्शित इति यद्यपि न
तदोक्ता इति सामान्येन इदमुक्तमाश्रिते विशेषेण धर्मा यदर्शित स्यापि या व दवांतर प्रमेदान प्रदर्शितो स्तावत्सन सम्पन्ने प्रदर्शितो भवतीति तन्मुखेन न
त्प्रदर्शनं किं यत्ने तदाह ॥ अविवक्षित वाच्या इत्यादि अविवक्षितं वा स्थितत्वात् पूर्वविवक्षितमवा धितत्वात् न त्रेति ध्वनौ वच्मी निवचनमात्रे प्रतिपाद्ये प्रथम
स्यादानाभावात् न च न विप्रो व उप देशो लक्ष्यते सामान्य विशेषभावः संबंधः प्रयोजनं च वक्तुं विनय प्रकाशने यद्वा मिया यदुच्यते तत्सर्वमुपदेश रूपं ज्ञाता
ह आदि शब्देनास्मी याम त्तित्यनेन अस्मात्पादसि गहीता मतिर्न ह्यते सर्वो हि प्राप्तीयां मतिमादत्त इत्यनुपपत्तिः सामान्य विशेषभावः संबंधः कलं तु
मुक्तत्वादिति यः आदायेति सूक्तं धर्म स्यादागस्य मत्ताव संभवा त्या मिमात्रं लक्ष्यते हेतु हेतुमद्भावः संबंधः गहीता मतिर्न पदित्या ज्येति व्यंग्य उपलब्ध मिति
अत्र न ह्यकारिण उपकारित्वं युक्तं इति मुख्यार्थो संभवाद विवाहीत वाचां सादिवाक्यं प्राप्नुवं मित्रत्वयोश्च वेयरीत्य संबंधादनुपकारित्वं तदंग या पुत्रा सत्यार्थं
ता निरूप्य प्रयोजनं यं नार्क ॥ अन्यपरं व्यंग्यता न्यर्थोक्तत्वात् अत्र ननु प्रत्यापन्नं मागी भूत व्यंग्यत्वायेन वाच्यो मुखं वा धितत्वे च किंचिदनुपपुन्यमाने

ध्रुवः साधुप्रसूते न स्थिता वायुप्रत्ययसंवेत्तात् काचित्तुदोलाग्रमानोभयकोटि संस्पर्शेन संशयप्रतिपत्तिस्वभावा संशयोपि द्विविधः रामो न्योवे
 त्रि विशेषसंशय एकः सामान्यः स्याद्द्वान्ये तिसृणां संशयो द्वितीयः तत्राद्यो त्रिस्तुल्यत्वेनासंभयमानत्वा न्नशंकितः द्वितीयस्तु संशयितो विप्रसवेद्यत्वा
 त्तिरास्तः काचित्तुसाहचर्यप्रतीति र्थधारामसदृशोयमि की साधिसहस्रवस्तुद्वयप्रतीतिरपि का भवेता तदभावादिह नास्ति एवं सम्यक् प्रुष्ट्या संशय
 साहचर्यप्रतीत्यभयोपि रामो यामिनी चरहे दपरिहारेण त्रितुल्यो प्रतीतिचतुष्टयभावे विरुद्धोय/सितीव द्वावस्थित प्रतीतिरप्युक्तोयत्वा लोकोवे
 रतामेव प्रकाशयति अतश्च सामान्यरूपन पारमर्त्येन प्रतिपत्ते तु कर्त्तारि प्रतीति र्भावादि व्यपदेश्येः कारणादिभिः कर्त्तृमैरपि त्रिस्तुल्यत्वेनाप्रतीते
 विद्यमानोपि साधुजि कै रूपायवत्ता द्विप्रमानत्वेन संभावमानः स्यादीभावरसः सचानुमीयमानः स्यादीसिद्ध सप्तम्युद्देशेन साध्यापा
 ननयानुमीयते अतएव रसस्य रसनीयत्वाच्च धर्ममाणतेकपाणत्वात्तथाव्यपदेशात्ति "अहनायकमतेहुरसस्यात्यन्निप्रतीत्यभिप्रायि यत्तान् दुषयित्वा
 भोगयत्तः प्रतीत्याहितः तत्रोत्पत्तिवादिना लोलदेन विभावै रेवोत्पत्तिर्यंगारुत्ता अनुभावमभिचारिणोः प्रत्यापकत्वेन पोषकत्वेन चाभ्युपेतत्वात्
 प्रतीतिस्त्वनुमानरूपास्तीशंकु केनांगीकृता अभिव्याप्तिः पुनर्विद्यमानस्त्वेव स्यादितो ध्वनिवादिभिरभ्युपगता तत्रयाणा न प्रत्यागमिदं साधा
 राणं दूषणं स्मृतत्वेन तस्याभावेन रसनीयत्वं परगतत्वेन तादृश्याद् रसनीयत्वाभावरसमभिव्याप्तिर्यत्तेपि निमगर्जन तादृश्याद् धिरसनीयत्वाभा
 वः तत्पक्षत्रयं तत्का भोगयत्तो गी कार्यः भोगश्च रसोत्सा जिर्हृत्प्रपद्ये साधी जननादि धिलक्षणः ते धादेशकात्कारा नियमेन प्रवृत्तेरुक्तदूषण
 कारकांतत्वात् अस्त्वतद्विलक्षणत्वेनालो किकत्वादुक्तदो वानिरुक्तात् "तथाहि काव्यात्मनः पादस्य अंशो व्यापारः अभिधाभावनात्वे भोग
 कृत्तारव्यः तत्राभिधा निरंतरा सांतरार्थ तिष्ठत्वेन मुख्यामुख्यभेदेन द्विविधः प्राक्क व्यापारः स प्राल्ले तिता सयोरपि यथाक्रमं प्रवक्तव्यं प्राधान्येन
 प्रमुचितसंमिनतयोः साधारणः अंशद्वयं तु काव्यनाट्ययोरेव तु भयत्रापि व्यापारसाधारण्योद्भा यममं मितत्वेन व्यवस्थितेः तत्रभावकत्वं सीता प्र
 भृति विभावादीनां यत्राप्यसंभवः तत्राप्यभवद्वावत् साधारणपादा र्थं न च काव्यगुणालंकारवत्त्वा दोषपरिहाराच्च संभवति नाप्येवमुक्तं
 कासाधिनययोगात् सामग्रीवेचिद्याद्विपदार्थनां वैचित्र्यलाभः तद्यथा रजनि करमयषसन्निकर्षे सचंद्रकांतोपलस्य इव लोत्पादः एवं काव्य
 नाट्ययोः सामग्रीवैशिष्ट्येन साधारणीकरणं नमभावकत्वे व्यापारः साधारणीकृतेषु विभावादि साधारण्येनेव विशेषधीनु तस्य स्या धिनः
 सहृदयाधिष यचवीणाकादिभि नामभोजवत्वं पार्थवसा निकं व्यापारः तत्रैव सहृदय रंजनाद्भा यासंमितत्वं भोगश्च यदानं रज्जा योगिगतं ज्ञास्वा
 दसन्निष्ठ एव स्यात्ता मेतत् ३ " ध्वनिद शतानुसारिण भावा र्थी श्रीमभिनवमुसस्यम ते तंपो रसो विभावाद्यो व्यंजकाः व्यंग्य व्यंजकभा
 वलक्षणश्च संकेधः सत्रे संयोगरादे नोक्तः ततो रसस्य निष्पत्तिरभिव्याप्तिरित्यर्थः सचरसः सामाजिकानां तानुका र्पे नानुकर्त्तृ रिसमाजिकानां
 निश्चयनत्वात् प्रसंगात् तेषामेव तास्ति लोकोत्तरादुपमत्कारः ननु कार्यस्थल्लोकीक प्ररिमित सांतरार्थ चित्तवृत्तीनां क्रांतत्वात् नानुकर्त्तृ तस्य न
 याविध चित्तवृत्तिरूपस्य निष्पद्यो जनत्वाच्च नत्कार पुरमि साधनाच्च कारणत्वादिपरिहारेण ति तत्र कारणगदीनामेव लोकोत्तरसाधारणीक

नमो विष्णुसंभवे दविवेचित विप्रवः पुत्रापर्यनुयुक्त स्फुरन्नुभवः कथाद्वि सयममांजोस्ति निहोक्त दृष्टं कसेण लंतनो दीपन विभाव दयोदाहरणार्थं नमः
हिकाव्यवलादेव प्रतीतेः शिष्याभ्यासान्तर्गत केनास्युपात्त द्यनुभव प्रकाशनः प्रभा सधुव त्तेति नमो सेत प्रव त्तेति नमो भिचारिणमेव स्वकीये मनुभावते
नमो तन्माकाशनेन विप्रवः विप्रोषेण व्यभिचारेण प्रकटनं प्रयवाशि व्ययोप देशेन द्योभासः योनः पुन्येन प्रतीतिस्तेन निर्वर्ति संसपादितं यस्वकार्यं
विमाने ज्ञानुभावा ज्ञानं तत्प्रकरेन विभावाद्योगमकारस्तोमस्यः भावनि हो भाव कव्या पाशे भावेना भाव भवन समयो व्यापारो भाव संयोजनार्थं यपर सं
विनिगोचरः आभा दनात्मानु भावोरसः काव्याप्युत्पत्ते विभावांते भावादि भिदि निविभावाः यदाह भवतः बहुवर्थादि भावने वागगा भिनया भिनाः पुनेन दस्ता
त्रेनासौ विभावद्वै संज्ञितः अनुभावपत्ति तांस्तान् भावाद्यागंग सत्ता भिनये त्रितनु भावाः सरस्यत्वं पुनेनानु भि नि पत्तो दृष्टते वक्ष्यमाण मत्पत्ति पक्ष
नात्मगतत्वेनेति सत्योदेके ति सत्त्वात्पु गु लोदेकेन प्रकाशानंदसपीया सं वि त्रितत्र विप्रोषेति स्तं विदेतरो न्मुरव्यभावः सां त्तेहि सत्यमप्रीति सा व वाच्या
नंदस्यत्वं प्रकाश प्रयोजनत्वं चोक्तं प्रीत्यप्रीति विधादात्मकाः प्रकाशप्रव त्रिनिधमायीद्व निग्रं धेन प्रत्यम तेन ही लेन सर्व गुणेन प्रकाशानंदात्मिका या
संवित्रेन या विप्रोषेति यो भिना विमलितये शान्तत्वेना व स्थिति सत्त्वात् व सतत्त्व यस्य भोगस्य तेन तत्त्व मेव सतत्त्वं साधारणो ज्ञाना विभावाद्यो भाव कत्वव्यापा
रण्येन मुन्यंते सव्यापारो भागः समाध्यवस्था नृत्पेन भोगेन मुन्यंते इति तात्पर्यं चः कारणोद्भिर नि प्रा दिना कटाक्ष भूभुजा छेप प्रभृति भि शुभावैर्न
वेदादि विप्रोषेति च विचारभिः स्थापित इति रत्नादेः अभ्यासोद्भव नो जिति अभ्यासः योनः पुन्येनानुपरीत न यादवं प्रसो प्रकर्षः नाद्ये चतुर्विधा भि
नयमहिम्ना का व्येदगुणालंकार महिम्ना लौकिक विभावादि व्यदेष्टेः प्रयं पदे शो नि नित्र निरपेक्षो भवतात्मा ह विभावेना दिव्याणारव तादिनि ॥
यदा विभावादिशब्देन व्यदि यंते तदेव सर्वं च लीकार मन्त्रा ह सा निश्च यात्वा धारणेन कारणोद्भि प्रतीयेते इत्याह ॥ भवेनेने पुने इति विभावाद्यः
अनवस्थाया न्मरने प्रयात्वा सनात्मन येने रत्नाद्यु भवेन या वासन सस्कारः तदात्मन या न भिज्म ज्ञे त्वेन स्थित इति यावत् साधारणोपायति
साधारणा उपायाः साधारणेन धिनीता विभावाद्यः तन्मात्रे विभावाद्यनुभवका ले उक्ति स्थितः स्फुरितः अपविम्रित भावेन प्रमात्रेति स्वगतत्वेन
रति प्रतीतौ कर्मित्वं परगतत्वेन द्वे सादि नार स्यं वा घटा दिवत्साधारण प्रतीतो नार स्यं भवनरसनी यत्वर सनीयत्वे सुखवन्धियत निवृत्तिका ज्ञेत्वं
तस्मात्सर्व प्रमात्तृणां योर सनी यः सर्व प्रमात्ता बलवनेने वरस्यते प्रत्यवना एक मंदुपांतः मदीष्टाः सर्वे हृदय संवाद भाजो भवतीत्युच्यते संवाद
भाजे नि साधारणत्वेने सस्य विशेषां स्ता कारद्वेने सामाजिक प्रमात्तृ स्वत्वं प्रमिती यो नि स विती दात्मा नृ गीचरैक तद्व निरत्ता दिभिः परस्पर
वैलक्षण्येनोदकस्य दानात् विभावादि जीवने ति व्यंज क परित्यागे हि व्यापस्या प्रतिभासनात् कारकेति कारकत्वम दद्व घट स्प वहा विवधुम्
स्पज्ञापकत्वं तद्वर्जनि प्रत्यदिनि याद्विलक्ष एव जकरूपं कार्यं पुत्रातो भि नि प्रौढत्वेन दृष्टं प्रतिष्ठापित मार्जयोजना लौकिकेति ॥ लौकिका निप्र
त्यादादीनि प्रमाणा निश्च स्फुरत्वं यो गीनि संविदेतरो न्मुरव्यभा ॥ विप्रोषेति भाजि च रत्नसंवेदन स्यनु स्फुरत्वेन विप्रोषात्मा सत द्वे लक्षणं पद्वि स्थित यो गीनां
भिन्न संज्ञा तांस्ताना नि नार स्थेन वस्तु वगमयंति इतस्य नु विषयावेशेन प्रवृत्तिः प्रयाद्वि त्रिगो गीनां शां तत्र ल सांज्ञात्वा दिणां संवेदना निशांतत्वा द्वे
शोपराम श्रुत्यत्वेन स्वात्ममात्रपर्य वसितानि इदं वृत्तसंभाववेशं पुत्रमेव प्रत्यव सर्व विलो ह्य एवा लोकोत्तरसि स्वसंवेदनं ननु संवेदनमो
चरद्वत्युक्तं संवेदनं हितानं तच्च द्विविधं ॥ वालमू कादि विप्रोषेति संज्ञा सुखवतां नि निवृत्तयेके विकल्पश्च भगजात्वा द्यो जनेन यन योर्न द्या

निरव्युत्पन्नत्वस्य तैत्तिरीयस्यः जातिविशेषः प्रमाणं तद्वद्वयं विवेच्यते सुहृदिष्वेतेषु विषयस्यैव तत्र विशेषणं न वाच्यं अर्थात्कैति सुकः गहनीयाः शारिकाः भोजनी
याः चकोरीचंद्रिकावानाया मोचनीया इत्येवं रूपः स्तोत्रेभ्यो न देवचुर्वेनादिना प्रकृतान्तीतं प्रणय एव ता मा नोत्तये ति अत्र प्रणयविप्रलंभे गृह्य कस्य त्वामि निति वि
श्रुतं न निभावः प्रचोदयादिस्तदीयन विभावः चित्रलेखनं वाच्यं आनुभावः स्मृतिव्यतिरिक्त विभावः एतेष्वप्यपि विप्रलंभो वाच्यते प्राक् क्वेति अत्रालंवन रूपं विभावो
विष्णुप्राप्ति उद्दीपन रूपं स्मृतिप्रदानादिः अनुभावः कपोलस्य दनदृष्टि संकोचोत्तरः व्यभिचारिणश्चावर्हिष्टादयोऽनुक्ता अप्रकृष्टाः हामातप्रिति अंगो सुहृत्
वह उद्दीपनं रूपं न परिदेवते अनुभावः तदा हि सा निर्विद्वता नि चितोदेव्याद्या व्यभिचारिणः एभिरेककण्ठस्य भिन्नं क्रिः स्थितं तैत्तिरीयं नृत्तं मरणमर्धकालं प्र
त्यापत्तिरिति केचित् मरुः प्राणप्राणोद्गति धातुषु विचाराद्विलक्षणप्राण करणदीनात्यये कृतप्रितिः अश्वशम्यगतः क्रोधः स्यादिति भावः अत्र गुरुपातकमालं
तदनु उद्युधतुधुपनं अनुभावः सप्तोद्गमा सौर्ध्वलिकरणप्रतिष्ठाः प्रावेगमर्धचपलतोऽप्योदयस्तु व्यभिचारिणस्त्वितदनुभावगम्याः तैत्तिरीयस्यो भि
व्यज्यते कार्यरंभे सुसंभंः स्यात्तदाह उच्यते तस्य ह नि को वीरः रुद्रा इति सौमित्रे इति मातसं वद्येनैव निवीर्यत्वं अत्र वीरसं मद्यनादमत उक्ताहः स्यादि
भावः अत्र रामभद्रं ज्ञातं वनं जलनिधमनमुद्दीपनं वा नारदस्य मरण त्यागेन रमान्वेषणमनु भावः तदा हि सा धृतिगवोत्सुक्यादयो व्यभिचारिणी भावाः ग्रीवा
भंगेति अत्र भयानकरसे मृगगतं भयं स्यादिति भावः तत्र दुष्पुत्रा धिदिनः स्यादकं ज्ञातं वनं तदीयमनुपपन्नं मारयातनौ सु त्वं चोद्दीपनं आवाभंगदृष्टिपाताका
श्रेष्ठा विशेषा अनुभावाः तदा हि सा स्तु शंका नास ममादयो व्यभिचारिणः एषा मेव भयं जनक सस्यं न कृत्वं उक्तं त्वेति अत्र वी भस्ते नुगु एवामाना हि
षा नाड्युगुसा स्यादीव एपि मानप्रमशानमालं वन विभावः प्रेतकर्तृकस्तुत्कं नीदी मुद्दीपनं वीभावः तदा हि सा आनुभावा पुत्रा विदु नन निष्ठा
नादयः व्यभिचारिणश्च ग्लानि मोह याधि प्रभृतयः चित्रमिति अत्राहुते विस्मयः स्यादी तत्र वार्धमानो लोकोत्तरः पुरुष आलंवनं तदीयं च नैति
का मेव्यादि उद्दीपनं स्तुतिरनुभावः एवं न यत्नं वेत्ता न निमेषे च एव सोमं च दयोपि सामय्यि इव सीयंते व्यभिचारिणो ह कोत्सु कादयः व्यभिचारि
त्वपीति व्यभिचारित्वाद् प्राधान्ये विपूर्वनिर्दिष्टा त्वात्प्राप्ते वादनेन स्यादिति सूच्येनात् रतिदेवादीति रतिगृहणमुपपत्तौ तत्र त्वया स्वेयं धिक्सा
नृजं कुरुयति धिगजाव शत्रु मित्रादौ नुगुसादीनामपि भावलापतभास नहि निर्दोषमनुगुसा वी भस्तेतां भजते मम शाना धिषा नादास्तु स्यात्तथा भा
वात् तत्रिको ह्रस्वस्य वद्वत्कं प्राक् स्तुमः कमिति केचित् गुरु व्यापनोपादानमात्रं कृत्वेक रूपं कर्मनिष्ठं यद्विहितं देव विषये स्यात्सुदेव कर्म
निर्दिष्टां कुर्यात् यमगमस्य आलिंगयसि ध्यायसि वेति एवम् निर्दिष्टा त्रुका मुकमेष्यतातिः किंच स्तोत्र इत्यादौ स्तुत्यादिः शाब्देन वृत्तेन सत्यपि प्राधान्य
वस्तु तोविनायं नमसे इत्यादि प्र तिगुणत्वमेव का मिनी व्यापारस्यैव वलायितुं भिषत्वात् एव च यत्नं भूतं स्तुति परत्वेन स्थितं तत्सुदेव केन चित्प्रका
शतोपादाय वद्व्यापारोपादानं केतव्यं स्यात् एषा गुपादीनां तु स्तोतव्यमेव अनीयने इति रसाभावस्योपादाहरणं युक्तमेव विपूर्वोक्तमिदं नेवर्तते कोपस्य
ति कोपादस्य भावस्य शांतिरित्यनुषज्यते सुप्रसूति प्राप्ता नमरा प्रुगो मा भूदित्यर्थः ओसु का स्येति मरुद्वत्पुत्रव्यज्यते आमा लयन् अतर्मुदी
कुरुति प्रावेग हर्षो रिति पूर्वार्थः प्रावेगः उत्साहोर्ध्वः तथैः संधिः अन्यमतं यथा नममवस्था इयस्यितयोः भावस्य प्रांत्प्रादावुक्तौ स्थितिस्तु म
ध्यमावस्था कस्मान्नोक्ता इत्युक्तं भावस्य निवृत्ति भावसंज्ञायाः स्थितिरस्य तावत् भावग्रहणे नोक्तं तत् भावादाहरणे नैव स्थित्यदा हरणमप्युक्तमेव

यत्तदुक्तं गते साधे न नरसंभूता तं भावणं त्यादीनां ध्वनिस्त्वन युज्य तद्वत्कथाह मुख्येरेषा निश्चयमत्तं नन्वनंरोदाहरणे सुखसद्भावा लक्ष्यं भावावस्थोदा
हरणं त्वमित्याह ॥ मुख्यस्स ३ निरुद्धा नोदसोदाहरणेषु ॥ शीत्ता ये प्रत्येकं विभावानुभावविचारविशेषा क्रियते सा चोक्तैव श्रुत्यंगसंग्रह मिति यद्यपि निश्चयमि
त्यादिभावः तथापि तस्याऽपि तद्विषये विविधे नान्यविचारभावत्वात्तस्य चात्र व्याप्तिरनुभवस्तद्वत्तन्मात्राभावात्तत्वात्तत्वं च निश्चय मिति निश्चित्या ज्ञेयतया प्रमाणस्य
नुभावोक्तत्वात् ॥ अपास्ति विविधमिति तावदेव कोक्षितं भो यत्रानिर्वृत्ते समाप्तमैतन्नोपस्था स्यद विमयो भित्तायः विरह विप्रलंभो यत्रानिर्वृत्ति हेतुको विप्रलंभः
दृष्टी विप्रलंभो नापि कृतं न्यूनानायाका विषयः प्रवास विप्रलंभः प्रवित्र विषयः प्राप विप्रलंभो यत्र प्रापवशात् प्रापिक पीठं चरनं ननु प्रापहेतुको भावे
कुरुणा रसउक्तं सात्त्विकं तद्देवको विप्रलंभस्याने सत्त्वं साये दन्तिरेव हाभावयुतोऽनयो न्विशेषः प्रापहेतुको साये दन्तिरेव हाभावो विप्रलंभो यथाका लदासस्य
विरुद्धोर्वप्यां मेघदूतेव कुरुणास्तु निरपेक्षभावः यद्यदुभया विषयेषु प्रलपेषु प्रमादा इत्यभित्ताय विप्रलंभः प्रत्युत्रेति विरह विप्रलंभः सावत्युद्विती
या विप्रलंभः प्रस्थानमिति अत्र प्रियतमेऽने निरुद्धा लं वनं प्रियतमे नो न्यूनानायाका यत्तं का प्रथमस्य चानुभावः विषाद इति तस्य पुरोगमनात् प्रावेगो
मरणं चार्तं सत्त्वात्तं व्यभिचारिभावः एभिस्त्रयवास विप्रलंभो व्यज्यते त्वानास्ति इति शाय विप्रलंभः स्वमत्र मृगादे विरह विभावोद यो निरुचितः
इतानां हास्यादिषु निरूप्यते आकुच्येति अत्र हास्यादाहरणे हासस्या विभावो आह हासोरसः सच हासो निवदुभया धिष्ठानत्वाभावेन हासक निश्चय
व सचात्रानुपनिबद्धोपि हास्य विभावमाहात्म्यात्पुनीयते विभावम्रात्रालं वन रूपो विष्णु वामा यत्रनु हासक उपलब्धये वदन्ते तत्रानुभाव व्यभिचारिणाव
विषयायोगमुपनिबद्धोऽनेो हासादिति ॥ अत्र कुरुणादाहरणे भावमाव वाचा योचनीयो तमस्त्रात्रालं वनं कृतमिति अत्रोदरसे प्रत्यक्षाम
गनः क्रोधः स्याद्विभावः उदायुधत्वमुदायनं तेन हि गुरो रस्त्रयागत्रा स्यात्ते भक्तु द्यादयश्च सामर्थ्यं वसेयाः लुप्ता इति अत्र गीरसाभिव्यक्तिः
प्रावेति अत्र विपातादयश्चोदायि शोषाः समग्रोक्तव्यापिनः अनुभावाः एवामत्र प्रयानक रसव्यंजकत्वं ॥ अतस्तेति अत्र तुगुण्या स्याद्विभावः
सावत्युद्वितीया धिष्ठाना तं ताह जगुण्यावृत्तिवैनावलं वनं सहृदयीस्साधारण्येन चर्वयंति सच जगुस्पमानोरा विद्विषो ल हास्य रस न्यायेन
विभावसाध्योदा स्यात्तेन तत्र प्रवेद्योक्तं चित्रमिति अत्रोदरविषयः स्याद्विभावः सच विस्मयमात्रा धिष्ठानः विस्मयमात्रे वलैव कृ चिद्वर्णमात्रोपि
भवति एवं सोन रेपि गोद्वयं गहोवाहास्तेति अत्र प्रांत रसो दाहरणे प्रमथ्या विभावमात्रां तोरसः प्रामश्रुवीन रागस्यैव भवतीति तद्विधानः तत्र
नित्यत्वादिना संकलवस्तु निस्सारत्वं प्रामार्थ्यस्वरूपं चानुभूयमानं मालिनं विभावः तपोचनाद्युदायनविभावः सर्वभूतसमस्त वरायैवका
द्विधादयोनुभावः धृतिमतिस्मृतिहर्षप्रभृतयोका विचारिता एनेवि भावानुभावव्यभिचारिभिः प्रांतरसाभिव्यक्तिर्भवति तत्र प्रवृत्ते शिष्येति
परमा र्थस्वरूपमालं वनं पुण्येऽप्युदायनं साम्यदाहरणुभावः प्रार्थनात्पातिता व्यभिचारिभावः एव वत्पादयोप्या स्यात्ते एवामत्र प्रांत र
साभिव्यंजकत्वं इति एवं विवक्षितान्यपरवाच्यस्य धृतेरसंलेपकमव्यंग्यलक्षणं मेदमुक्ता संलक्ष्य रूपव्यंग्यलक्षणं च निश्चेदमाह ॥ अनुस्वानेति ॥
दादाय वाद नर यद नुराग नं सोऽनुस्वानं तस्मिन् दृष्टे न स लक्ष्यः पुनश्चानोऽनुराग नं तदाभः क्रमपत्येवत्वात्तस्मिन् दृष्टे न एव लक्ष्यक्रमेण व्यंग्यं स
स्यास्ति ॥ यत्र सच विविधः भावः स नी मूलादिभेदेन तत्र द्वादशैव भावैः हेतुयो विभावोपायः तथा हि प्रकृता र्थयेतयो यो हृत्ती यो र्थे यथा ॥

उत्थास्येत्यादौ मेघलक्षणः सप्रदेशं तरे वर्तते तु प्रस्तुतत्वाद्भिद्येय एव ते तत्र रादस्याभिधा व्यापारः तदूपायाः प्रावृत्त्यः शक्तिस्तान्यम्यस्वीर्यस्वमूल
 तो विना तस्यानुत्थानात् प्रतस्तु साभिधाशक्तिरेव वांजननव्यक्ति तयोपनिताया एव च द्वितीया यो र्थो व्यंग्य एव प्रभुपगम्य तु तस्य केवलस्य ध्वनि कारो
 कुरिशाः अत्र व्यंग्यत्व उपमानोपमेयभावो व्यंग्यतया प्रतीयादितः प्रथमस्तु वाक्किं उक्तं शिवादि सा चित्त सामूलं यत्र तन्माहात्म्या द्वाया र्थप्रतीतिः
 एवमुभयोः सहा र्थयोः शक्तिः शब्दः प्रतीतिर्योभिधा व्यापारः अर्थगतैश्च वक्तुं वैशिष्ट्यादि सा चित्तं सामूलं यत्र गुणकारस्य त्वन्यथाभिधा य उदा
 हरणप्रसंगे विधाचे विधिष्यते वस्तुवेति तन्मूलं कारो विवस्तुतः कथं मूलं काराद्भूतः पृथक्ते नो क्रियित्या शब्द एव शब्दः निष्पीडयति अनेन
 कारमिति प्रलकारो विवित्रं वस्तु इदं तु शब्दमेवेत्यर्थः उत्थास्येति कालो वैदिगं सहती यः कस्वात्मरूपो महाबुवाहः महदबुधातजलरूपं बहु नितमु
 हास्येत्यर्थः "अबुवाहवाञ्छाक्रादीनामपि संभवात्कारवान्तेन विषाकां करवालस्य त्वं बुवाहनरूपलोऽनेन रुदाहरणं न स्यात्पुनर्नेव तात्का योपसि
 द्धत्वात् एतत्तु कश्चकल्पनाशाय भित्तन्यथा व्याख्येयं करवालस्य यन्महदबु विपुलं धारा जलं तस्य वाहं प्रवाह मिति द्वितीयेषु कालकरः कस्मरश्चिमयो वा ल
 प्रत्यगोक्तो महाबुवाहो महामेघस्त मिति व्याख्येयं देवेन यः सोमेधाधि शत्राव गजिनं भांकारो मेघा धा निष्ठा निर्वाचितः शमित्रः धारा जलं माग्निगतः सु
 त्वविशो बो नेभः पाति प्रवाह सलिलं च प्रतापः शौर्योऽथ प्रभावः ज्ञाते पोषा च न मत्र प्रीष माहात्म्या देव द्विती यो र्थः प्रती यने तत्र याभिधा व्यापार एव प्र
 गत्तमे तथा हि तत्रे लान्पायेन रादृष्टां शब्दद्वयं बुद्धा रितं यन्मत्यं कमभिधाशक्ति योगा निजमर्थमभिधत्ते एव एवमाशब्दा उच्चादिनोपनः शब्दो न
 शति शब्दव्यायेन निस्सरति यन्त्रियं इदं निजमर्थं प्रत्याययति सर्वथाभिधाशक्त्यै वा र्थितर प्रतीतिरिति किं तत्र व्यंजन व्यापार एव प्रयमेन उच्चाते
 इह यदेव वर्णनाहं तदेवाभिधेयं अवर्णनाहं स्याभिधेयत्वेऽति प्रसंगान् वर्णनाहं च यत्ता कुरिषो कं प्रश्रुकराणि कं वा यदुपमाना देना प्रयोज
 तवत् एव च प्रकृते विषयेऽर्थोतरं न प्राकृतिगकं नाप्युपमाना दिना यद्योगवदुपनिषं ततश्चाभिधेयत्वाभावाद्भूयो र्थोतरं विषये लोपाप्यत्व
 एवमपि प्रकृतत्वाभावात्प्रकारो नरोपयोगिरिहा च व्यापारोतरं विषयत्वं कथं सिचिेत् एव तद्विषयोपयोग पोषता तथा च त्वेव्यते साचोपमा
 नत्वेनेति तेन सहोपम्यं कल्पित यन्मिन्पुमानलं कारो प्रयोजन व्यापार विषयो नार्थोतरं मात्रं अन्यथा संवद्धार्या निधा यिता स्यात् तदा हि
 प्रत्रग कुरिष्येति एवेव यथा प्रविवाहित वाच्ये ध्वनौ यत्र धर्मी लक्ष्यं ते पथारामो स्मीत्यादौ राज्याभं शब्दय स्त्रधर्म वैशिष्ट्यमेव प्रयो जेनामिति
 तस्मिन्वाये धर्मीणा मपि व्यंग्यत्व व्यवहारः स्तिषामेव वै श्रमयात् तथात्रोपम्ये विवांते उपमानमपि व्यंग्यतया प्रतीयादिते तन्मूलं तात्का दोपम्य
 स्पवस्य चा प्रकृतत्वेनानुक्तत्वात् यद्येवम संवदार्थत्व मयादपमा व्यज्यते बहि विरोधव्यतिरेका दिप्रलंकारांतरं कथं व्यंग्यं स्यात् तेना संवदो र्थ
 परिहृयमेनेतत् यत्र वस्तु मात्रं पम्यार्थोतरं प्रतीतिस्तत्र तस्य वाच्यं प्रत्यसंबंध मयादोपम्यारवः संबंधः कल्पते यत्रनु विरोधादेरलंकारस्य प्रती
 तितत्र तस्य वाच्यं प्रम संवंध मयादोपम्यारवः संबंधः कल्पते यत्रनु विरोधादेरलंकारस्य प्रतीति स्तत्र तस्य लंकारत्वादेव वैचित्र्यात्मकत्वाद्देचित्र
 स्य च विवित्रं वस्तु संलग्नत्वादि वित्रेणालंकारेण वाच्यभूते नाहं नाव्यभिचरित एव संबंधः एवमात्रा संवद्धार्यत्वं संभवेनास्ति केवलमप्रालंका
 रस्य प्रती यमा मत्वा दात्मत्वे विजाहा एवमगान्मापन भूनेऽवगत्या न्नकारत्वं एव तद्विरोधशब्दात्कार वस्तु मात्रं प्रतीयते यद्दत्त्वेवेति न हि तंत
 त्रम्यसुवममंतरेण संबद्धार्यत्व निहारः प्रतीतिमया प्रतीतिगोकारः प्रतीतिह वस्तु मात्रं वाच्यं स्यात् समं यत्र शब्दात्तया वस्तुंतरस्य

५

एव प्रकारं तया हिव्यं जकस्थायस्य मणिनीमार्गं इति वदति संभवे पि प्रोढोक्त्या । निश्चयत्वं सापि प्रोढोक्तिः क्वचित्क विसर्वाधिनी यत्र तादृशं
नवार्गं क्वचित्क विनिवृद्धं स्ववक्तृसंवेद्यिनी यत्र साद्या विप्रोक्त्या पूर्ववत् व्यंजकस्थायस्य त्रैविध्यं तत्रापि प्रत्येकं वस्तुमात्रस्वरूपत्वमन्तः
स्वरूपत्वं वेति द्वे विधौ एवं व्यंजकस्थायं प्रकराः व्योपस्थापितवस्तुमात्रत्वात्कारत्वात्ताभ्यां द्वे विधौ प्रकारावप्युत्पन्नं द्वौ गुणौ नैव दृष्टौ
मेदा भवेति ननु त्वत्वं संभवे प्रभृतयो यदि व्यंजकार्थमन्तत्वे न भवेत्तत्त्वं तत्त्वं वत्ता यो वाच्यत्वं तयोः पि भेदत्वेन क्वचित्तिन कल्पते प्रविशोपात्त
अथ व्यंजनोपयोगीति या तया भेदत्वं तद्विद्यं न स्यात् भयं दत्तमापत्वाद्वाग्यार्थगतत्वेनापि क्वचित्तिना भिधा यत्ते उच्यते निमित्तो भिधा येणो
कत्वात् व्यंजकत्वं तन्निमित्तं क्वचिदप्यत्वं तदा हि क्वचित् क्वचित् विनिवृद्धं नवक्रा प्रोढोक्त्या प्रतिपादितः इति व्यंजनको न क्वचित्तिपादितो न
पि स्वतः संभवेन पथा प्रिष्टादिभिः क्वचिना मेत्याहो रागित्वमन्तरेण तस्यार्थस्य वचनान्तरादि दध्यतिन प्रति व्यंजकस्थायो वाच्यः क्वचित्क क्वचि
निवृद्धोक्तिं मन्येते वैवक्तृविप्रोढोक्ते प्रतिपादित इत्येव व्यंजनको न स्वसंभवेन यथा सज्जेदसुरहिमा सो इत्याहो अयं द्यार्थो वाहिसंभवाभा
को न स्वतत्संभवी नापि क्वचित् विनिवृद्धं क्वचारस्येते वक्तुरावेशा भावात् क्वचिप्रजापतिप्रोढोक्ते निमित्तत्वेन त्वर्थोतिरं व्यनक्ति क्वचित्क पुनर्वहि
रापि भावात् स्वतत्संभवेन व्यंजनको यथा पूर्ववादिनीत्याहो अयं हर्मः प्रचुरं लोकव्यवहारे स्थितः तथा विद्यमानं सन्ता व्यंजकत्वे न दृष्टौ इति
लज्जात्रयमिवाभ्यावा नु भावयोरन्तीधारुत्वेन प्रतीति विम्रांति स्थापितात् प्रतिपद्य प्रतिपत्ता सती यस्तत्त्वेन व्यवहृता नु भावत्वेन ते
नार्थोक्तिमूलस्य वस्तुत्वेनेति द्रष्टुं दाहरणं नासंलक्ष्य कमे व्यंग्यस्य भाव धरे मेः तस्माद् व्यंजकस्थेयार्थस्य व्यंजने निमित्तत्वात् स्वतः संभवे प्रभ
तयो भेदा उक्ता न व्यंग्यार्थमन्तत्वेनापीति वस्तुत्वरत्वं तत्संभवेनो वस्तुत्वं व्यंजकस्थो दाहरणं प्रसरेति प्रसपि रोधुराणि धूतीनामभ्याः
पुत्रधनसमृद्धिमयः इति मणिनेन वतांगा प्रफुल्लविलोचनानां प्रसपि प्रोद्य किनः प्रफुल्लविलोचनत्वं सुंदरपदार्थदर्शनेन समर्थितं
सदा त्वैक भोग्यत्वं व्यनक्ति प्रत्रया व्यस्य क्वचिना प्रतिपादितत्वेन विवहिरपि संभवात् स्वतत्संभवेन प्रवृत्ततः संभवेना वस्तुमात्ररूपेणा वा
कार्येन सत्या धनसमृद्धिमयेन हेतुना निजवातु र्येण क्वत्वा ह्येन भावजीवि व्यामीति वस्तुत्वात्पते तथा तद्वत्सत्त्वेन सदेवोक्तिरिति धूर्त
त्वेनादतगुणः धनेन समृद्धिमयेन व्यपणः इति अर्थो र्येण प्रफुल्लनयनत्वं वस्तुतो नान्यत्वात्सामना कर्षणीया इति मनेवोपभोग्य इति वस्तु
व्युत्पत्ते वस्तुत्वरत्वं तत्संभवेनापि साकारव्यंजकस्थो दाहरणं यथा धन्या इति ॥ प्रत्रयादु क्वचिना त्वात्त्वेन त्वधन्या प्रहं त्वधन्ये
त्येवंकपं तत्तत्त्वत्वात्पतेति कोना प्रोक्तनीयः प्रत्रयाप्यत्राप्यपि न तत्त्वाद्वाचा शरीरस्य श्रिताभावाच्छ्रुतामीत्यवनात्मनेपदे यद्वा
श्रयतीति श्रयः समवाचरति इत्यात्मानमात्रो शरीरविशेषात् त्वं अन्यथा श्रय प्रत्येतं भद्रत्यात्मनेपदं स्यात् अत्रोपमानादपने यस्या
क्षिके विपर्यये वा व्यातिरेक इति व्यातिरेकालं कारो व्यंग्यः ॥ स्वतत्संभवेनोक्तं नान्यत्वात् व्यंजकस्थो दाहरणं यथा दर्शयति ॥

गंधगजायेपरगंधं सहते निघ्नं एतत्तं कालीकटाक्षवेति अत्रोत्तरेत्तांशं कान कार्या उत्तरेत्ता हि प्रकृतत्वेनाप्रकृतसंबन्धहेतुका संभवात्ता कथ्यते साच
 नकवेः तेनशास्त्रिणास्यस्यधर्मस्तिपमानोयमेवगतत्वेन वस्तुश्रमिर्वस्तुन शोय निवधात् नाधिकविवाहता नांवीरणं नहितैः कालीकटाक्षसं
 भावनवाक्ष्याणाः प्रुतिपन्तोषितुहमाएत्वेन अथवालोका नि संबंधवलात्संभावनवायवस्थापते नमलोका नि वलात्संभावन प्रुतीतिरपिनुचि
 तसादृश्यमवगम्यते इवशाद माहात्म्यात् राहस्यदशः कृपाणां दृष्ट प्रतीतेः तस्मादुपमेवेयं नोत्तरेत्ता नि निष्पद्यः तथाचोपमाया सकल त्रिपु
 टायः हीणात्क विष्यतीति वस्तुप्रकाशयते स्ववस्तुं विनोत्ताकाररूपस्यालंकारव्यंजकस्तीदाहरणं गाढ कातेति अत्रयपवाधर निर्दिष्टाति
 तस्योत्तमोचयतीति विरुद्धयोः क्रिययो रेककर्तृत्वादेकविषयत्वेन विरोधानंकारो वाच्यः सचस्वनसंभवीशी नोत्तमादृगतस्य विरो
 धस्यवहिरपि संभवात् तु लभ्ययोगि नात्यत्रा युक्ता क्रिया मेदात्ताम्याभिधानाभावात् एकत्रस्थाना क्रियान्यत्रव्याप्यादन् क्रियेति क्रियामेदः
 तस्मात्कार्यकारणभूतयो अपिदिन दधाना क्रिययोः दूरापरत्वेन स्थितयो रपि एक कालं प्रतीतेरति प्रायो क्रियेवेवेति युक्तं ममहात्येति
 उत्तरेत्तालो नहेतुगम्यते नहुद्विरिति नपडुकिः वस्तुत्पन्न क विप्रोदोत्ति निर्मितस्य वस्तु व्यंजकस्योदाहरणं ॥ जेलासस्येति त्रुस्तेति मुकु
 लितनेत्रपर्यताः अवगतोति पुलिने विसानां सद्वा वाच्यवगपुलितद्वि रूपकं अथीवगमेदंती कीर्तौ गुणोदीरणरूपसादस्तित्रार्थः नमगने
 रधिगम्यते तिर्यग्यत्वात् अथवाप्यो वहिर्नसंभवति कवेप्रोदोत्ता वक्तुं ननोचितं तिनथायवद्वियते पवमादी नि वि सिनादंडु द्विजननेन ॥
 अत्रवकीर्ति प्रवत्ता तंतरे कर्तो हस्तावतं व ह स्तिनी नस्वतः संभविक वि संप्रदायात्क वि नावलि त द्वा तिक विप्रोदोत्ति सिद्धत्वे एवमपिदृष्टय
 वस्तुरूपस्य क विप्रोदोत्ति निर्मितस्यार्थस्यालंकारव्यं गयस्योदाहरणं केसोत्ति के शो सुवलात्कारे एतेन समरे जयप्रीर्तृहीता यथा क धरा
 भिविधुरात्मस्य दं कंठसंस्थापिताः तस्य विधुरादति संबंधः अत्रोत्तरेत्ता या समासोत्ति मूलमयं तया अथवा मद नोद्वापनस्यानि विषयत्वा
 क जयसिरा गहिषादति विषयैस्तस्य जयोदृष्ट निवाक्यार्थः प्रतीयते तस्य वपला युन हेतुत्वेन प्रतीतेर्हेतीर्गीकापदा धृत्तेन का चालिगता ॥
 तस्य जंतीति अपरुते दं कं तु संस्थापितादति व्यंजकं गाढा लिगनो भसी द्यते दधेते लघुसमपसर्पति मनः स्तिनी न्या मानः पीउनभीत इव हृद
 यात् अत्रालिग न मानेण पिसंभुवः प्रत्या लिगने ननु तस्य सौख्य मि ति न वाच्य सिद्धं त्वं अत्रप्रत्या लिगन मंतरेण गाढा लिगन सूनपीड
 नभावा संभवा न्यस्या लिगन लक्षणं वस्तु व्यज्यते अतकाररूपक विप्रोदोत्ति निर्मितस्यालंकार व्यंजकस्योदाहरणं जाथेरभिप्रायः शात्रो
 लुगि प्रवह संती क विवदनां वुराहवद्वि निवेशादप्यिति भुवन मडलमन्यदेव साजय विवाली स्थिरस्था विरमापि अत्र निर्मातृत्वात्तवगयोत्ता
 भूमापि निर्मातृत्वादिनिहसनस्यापपत्तेह संतीतीयाये समर्थिने गम्यमानव्यतिरेकाभिप्रायेण हसंतीति वाच्ये समर्थिने गम्यमानव्य निरेका
 निप्रायेण हसनयोजनीये का विनिवद्ध वक्तो प्रोदोत्ति निर्मितस्य वस्तुरूपस्य व्यंजकस्योदाहरणं जेलंकादति वलंका निदिने वला याश्च
 लिताः संभोग विन्नीरगी स्फारोत्तुल्लफणावली क वक्तुना अमर मिद्वत् तैदानी मलयतिता विरहिणी निश्वास संस कीरणी जानाऊपि
 निशि शुचि विवह तास्ता रूपय लक्ष्मि इव अत्रते दगि हं डती इदानी मर्थस्य निर्दिष्टा दुहिस्था स्यथा संभवा द्वा च्यस्य का विनिवद्ध प्रोदोत्ति

99

11

निष्पन्नत्वं विद्यते वस्तुस्त्विति निवृद्धक शोढोक्तिः निमित्तस्थानंकार्यं ज्ञेयं स्यादहरणं सहीति साविर्विचक्षणमानत्वेन नमश्चारत्वेनाप्या
सं प्रियदर्शने विष्टं खलं क्षणेनैव सहस्रैव तेनापस्तृतं अत्रार्थानामुपायाः क्रियाया अभिवेषि मानस्या निष्पन्नतात् प्रसादतत्वात्। स्य कार्यस्यो
त्यक्तो विभावनी तस्याश्च सकृन्मित्रे जोसहि आभिनि व्यञ्जकं तेनेति निदिष्टस्य धर्मस्य विह्वलत्वेनापसारणे समर्थं नै सोभाग्रफलहेतुत्वेनो
त्प्रेक्षमाणं गम्यते॥ साविधेयेण मप्रमानस्याश्वासं विरचय्या वाच्यते। मित्रिशेषः तेनापस्तृतमिति नैन धर्मिलेत्यर्थः कविनिवृद्धवर्ती शोढो
क्ते निमित्तस्थानंकारूपस्य वस्तुव्यञ्जकस्योदाहरणं उल्लेखेति॥ आदीद् कारण रदनसूतैस्तबलोचनयोर्ममदत्त एकांशुक प्रसादको
पेन पुनरीमेत आक्रांते अत्रोनरक्रान्तिमात्रेण प्रप्नोत्यनुयनाट्टरात्मकारः केवलं कोयेन नरक्तत्वमपि तु रक्षांशुकवल्गा दित्यपहुति नै
कार सचिवतोत्रालंकारेण निशाचं तस्यैवमुत्पतयात्र व्यञ्जकत्वे प्रतीतेः वहसीति प्रफ्रांस्य अत्र शनीवचन वषा इत्त प्रप्नया व्यंकृत्यते
त्यत्रालंकारेण वाच्येन राणाः प्रसाद पात्रादि वस्तुव्यञ्जने अलंकारस्य स्पष्टं निवृद्धवर्ती शोढोक्तिः निमित्तस्थानंकार व्यञ्जकस्योदाहरणं
महितेति महिलासहस्र भूतेत बहुर्ये सुभगा सम्प्रमांती प्रतिद्विसप्तमन्ये कर्म अंगंतु क मपितेन करोति अत्र महिला सहस्रमधिदूति
वदार्थत्वे पृथग् अमाश्रीत्यत्र हेतु प्रीतिहेतु लंकारः काव्य निर्गं द्वयवृत्तव्यं यथात्र ननु जरण स्पर्कारणस्य सङ्गादोपि हृदयवर्जनत्वे
एवमकार्यस्यानुत्यजे किञ्चोक्तिः प्रतीयते तथा मांती वेत्युत्प्रेक्षा विचारा वया प्रतीयते एव तन्कारणे अमानस्य हेतुत्वेनोत्प्रेक्षा तात् मुक्ता
त्रेहाध्वने रोषोद उदाहरणं इयमर्थशास्त्री मूलस्य दादशा विभेदः शोचिताः संलक्ष्यक्रमव्याख्या सादृशास्त्री मूलत्वे नाथ शास्त्री मूलत्वे न च मे
दक्षयं निरूप्य ग्रन्थशास्त्री मूलत्वेन तृतीय भेदसाह सादृश्येति उदाहरणं अत ईदृशं दूरचंद्रे नीतार केलेव सादृश्यं जम् परिदृश्यसहत्यात् सप्त
दीप्तिनेति सातंदमिती चाथोपि व्यञ्जकः परिदृश्यसहत्यात् सादृश्येति शब्दा रत्रिकोक्तिः उपमा वाच्यव्याख्या चंद्रः ऊर्ध्वरे मथ समुसहस्यतात्
काव्यं कुनी निनाकाव्यामपि व्यापाराभिः कांताचे अत्र ग्रंथ लेख उभयशास्त्री मूलत्वे अभिप्रिते अत्र हि स्व सादृशा हात्म्याच्छब्दोपमा निमूनत्वे
तद्व। जित साधारण सादृ मूलत्वादर्थ शास्त्री मूलत्वे एवं चार्थशास्त्री मूलत्वात्पुदाहरणं नी नामुभय शास्त्री मूलत्वेऽप्युः अन रूपे हितरके गकिन्सा
धारण सादृ प्रयोगेण भावितव्यं अथ सति हि स्व सादृ प्रयोगे वत्रोचित्यादिथशास्त्री माप्रियोभय शास्त्री मूलत्वे अत्र वर्णयते तद्युक्त एव ननु
किंतु पाणिनिप्रण ५ यादृशाद्युभय शास्त्री मूलत्वे उदाहरणं वाच्यं अर्थशास्त्री र पिआयायात् अत्रार्थार्थवत्ता सादृशत्वे वस्तुमात्रं अत्र न संशयः॥
अनेनैवाशयेन सादृशास्त्री मूलत्वं वस्तुध्वनि ध्वनिसे जीगीरुतवान्दस्युक्त प्रायं अर्थतरसंज्ञमित वाच्योत्पत्तिरस्तु वाच्यस्योत्पत्तिवद्भीत
वाचास्पद्रोभेदे असंलक्ष्यतामयायः क्रमोद्यो जितयेति विवक्षितान्यपर वाचास्पद्रौ असंलक्ष्यक्रमव्याख्यानं भेदोपेकः क्रमोद्यो जितेतु
सादृशास्त्री मूलोद्यो अर्थशास्त्री मूलोदादृशा उभयशास्त्री मूल एकद्वयसादृशा वाच्योदृशादि वाच्यरूपसमुदायावेदया द्वाभ्यां सादृशीभ्या
मुदापयस्य वाच्येव न पदे यथाऽत ईदृशादृते अत्रैकदेशे सादृशादृशा रेकदेशं तरत्या चार्थशास्त्री व्यंघं प्रतिव्यापिपत्तइति वाक्य
एवमयशास्त्री त्वमिति यंचलतोमिप्रायः वस्तुनिरूपणार्थः अर्थशास्त्री मूलवक्रोचित्यादि वाच्य एव भवतीति

वाक्यप्रयोगमयमालिभूतत्वं नितिवृत्तिविदोमन्ते ॥ पादेपीति ननुकाव्यविशेषोद्योतिः काव्यं च न पदमात्रमिति वाक्यस्वभावं एवं च कथं पदप्रकाशत्वं वाक्य
विशेषस्य रूपस्य धृतेः स्यादित्याह काव्यवत्त्वं न पददेशमुच्येन वाक्यमेतन्नाम वाक्यपदं नित्यर्थः ननु पदद्योत्येन वाक्येन काव्यस्यैव मणीयकं कियद् विध्यती
त्याह एकेति अतुपयुज्यमानापीति तत्कामितवाक्यपदद्योत्योदाहरणं प्रत्येति ॥ अनुपपद्यमानां त्वं तत्तिरस्सुतवाक्यपदद्योत्योदाहरणं खल्वेति ॥ एवं
नम्यवहासदृश्यते दास्यमाणे यद्यपि तथा विधीयमाणं हृदयव्यवहारमनाः नरत्तुव्यवसायाविशुद्धीति अत्र कार्यकारित्वप्रकर्षो धृत्येते विवाहीता
न्यपुत्रवाक्यस्याहृदयक्रमव्याप्यस्योदाहरणं तावदप्येति मित्रादिपदादित्यादि अनुपयोगात्प्रकोपुरव्याप्यकाधोक्तेः ५ तितान्तणमन्तत्वं अहस्य
चायस्यामा विवाहीतत्वादिवाहीतवाक्यत्वं ज्वरोमहा निसत्र ज्वरोपममिति वाक्यः ७ एतेन च व्यवसायानां मन्त्रे तत्त्वेन विप्रहृतीत्येतत्पदमसंभ
वत्त्वा र्थकाधित्वावाधित मोहात्मकमुत्पार्थप्रनुपपद्यमानत्वादेकात्म्यं तत्तिरस्सुतवाक्यं विसंयुतादिभवनसादृश्याद्वावसावत्त्वं यन्त्रेत्ता पूर्वका
दित्यादिप्रारब्धनिर्वहणादिधर्मतिरध्वनिति युक्तत्वेति मयस्याहृदयमसप्रकाशनात् भावादीनां किति भावतदाभासभावप्रकाशितभावादयादीनां तस्यैव
तद्व्यक्रमव्याप्यभेदे शब्दात्मिभूतौ द्वौ भेदौ मन्त्रंकारध्वनिर्वस्तु हृदयनिष्ठः मन्त्रंकारध्वनेश्च शब्दशक्तिमूलस्य पदद्योत्यस्योदाहरणं ॥ तद्विरेति ॥
विदं कितं संबंधं अत्र भीमदुर्निपेदवर्णनीयसमानाधिकरणतया प्रयुक्तं प्रकृत्या प्रकृतयोः साम्यं प्रातिपादयतीत्युपमानंकारो व्यंग्यः सादृश्यात्तिम
लानुरणरूपोपस्तत्त्वेति यदप्रकाशयोयथा मुक्तीति मुक्तिः कांतेवभोगोक्तिः कितं हेतुद्वयापारादपि मुक्तान्तः संकेतस्थानमपि सतः सुंदरस्यागमे
नं शोभनः प्रागमत्या आवाप्योवे सादृश्यान्नोपमा अर्थशक्त्युद्भवे प्रभेदे स्वतस्संभविना वस्तुना वस्तुव्यंग्यत्वे यदप्रकाशयनायथा सादृश्यात्
अति नदप्रामाण्यप्राशंसक्य शब्दयो र्थो वस्तुत्वं स्वदाकिं सा मर्थ्यादिति शयोक्तिस्तत्तामर्थ्यं ध्वनतः नित्यवहासने या तद्वचनितया तद्वचन
ध्वानेन सुक्तिप्राणयोगं च मन्त्रंकाररूपस्वतस्संभविनो वस्तुव्यंग्यं जकस्य पदद्योत्यस्योदाहरणं जगदेति जगदाश्रयिः प्रकृत्यनुत्पत्तिः प्रवे
नं हृदा हेतुः अतीनामिदुका मसंभारणं अत्यसन्नं मन्त्रंकाररूपस्वतस्संभविनो लंकारव्यंग्यं जकस्योदाहरणं तु हेति नववत्त्वमस्य गोसर्गं यासीदधरो
हृत्मानकमलदलं इति नववधुः प्रकलाकरोति वदनं महासुखं महिसेश्वरमवनतं लज्जायेवमर्थः काव्यलिंगमिति काव्यलिंगं हेतोर्विकल्पदा
यता इदानीं कविप्रौढोक्तिनिर्मितस्य वस्तुत्वरूपस्य वस्तुव्यंग्यं जकस्योदाहरणं तद्वत्त्वं तद्विषयं ध्वनना तुल्यलितमस्फातयं व्यापं एकध्वनिमिव करो
ति भुवनराज्यं विजृम्भमाणः वस्तुत्वरूपकविप्रौढोक्तिनिर्मितस्य मन्त्रंकारव्यंग्यं जकस्योदाहरणं तद्वत्त्वं तद्विषयं ध्वनना तुल्यलितमस्फातयं व्यापं एकध्वनिमिव करो
भावं अवस्था ५ भिलाषाविनाया सुकैदुः खैकरूपाः परस्परविरुद्धाः तासां योगवद्युपसंभाव्यमिति विरोधात्तंकारो व्यंग्यः मन्त्रंकाररूपकविप्रौढोक्ति
निर्मितवस्तुव्यंग्यं जकपदद्योत्यस्योदाहरणं वारिजोति वायुमालोपि पुनस्संतापकदार्थेन नरदयेन स्तनभरवयस्येन विप्रुद्धिर्ज्ञातिवज्रिलस्य स्यात्ताः
मन्त्रंकाररूपकविप्रौढोक्तिनिर्मितालंकारस्य पदद्योत्यस्योदाहरणं सोमुद्धेति समुद्यममन्त्रांगोद्यमिभ्यः कलितं न ललितं निजदेहः तस्याः स्कंदे
ननललितवदास्मरसुरतसंगरेजयति वस्तुत्वरूपकविनिवद्धवस्तुत्वं हेति निर्मितवस्तुत्वं पदद्योत्योदाहरणं एवेति नववत्त्वमिमांशांशकस्य सु
भगस्त्वमसि चरा ममसत्वं का सोभाग्यसमया प्रदीपरेजनीयतरेव अत्रोद्यमकोले एव प्रदीपमागमं कोरतो भवति तपश्चानिप्रदोषर

न

जनीक्षणमात्रमेवसोभाग्यभवति परद्योत्ययस्तत्कविनिवृत्तवत्तथोदोक्तिनिर्मितानंकारव्यंजकस्योदा'सहाति सखिनवनिधुवनसमवेऽयं क
 पालीसद्व्यानिविडया हारोनिगदितपर उद्विगमाणाः ततः कर्णरसं ग्रंथपातीया लिङ्गं तेषां सखी निविडाद्यना अनंताश्च उद्विगमाणाः अ
 धिकाभवन अलंकाररूपपदद्योत्यकविनिवृत्तवत्तथोदोक्तिनिर्मितवस्तु व्यंजकस्योदा'विसेति विष्टं वलं त्वोसखिद्वयाकुटेन तैरलतरदृष्टि
 द्वारस्पर्शमिष्टेण आत्मागुरुक ५ तिपातयित्वा विनिन्नः कुरोष्टरः अत्रायमन्वयः विकृतं स्वन्तं विष्टं वलं कापि पादस्य दृष्टेनोपना त्वेता
 त्वं नरे हविर्जीतेत्येकं शब्दं द्वारस्पर्शमिष्टेण आत्मागुरु इति घटः पातितविभिन्नः त्वये निरोधः अलंकाररूपकविनिवृत्तवत्तथोदोक्तिनिर्मि
 तानंकारव्यंजकस्योदा'सहाति ० शोणहेति ज्योत्स्नवामधुरसेनच विलीनगिरा एयोत्सुकमना स्मादृष्टादिनयोरेव धारवधू कुरुहरति तव
 हृदयं शोणयेति प्रतिषेधद्वयेत्येति कालाधर्मोपरमणं रतिकेति हृतनिवसनकराकिसलयस्तद्वयनसुगलस्य सप्रसन्नता मनयनं पा
 र्वतीपारिचयं वितंजयति सशपथमिति प्रपाकृतः पादान्त ६ त्वुभयसंबद्धं अत्र द्वित्रेति प्रकृत्या रेमा निशयोद्यम्यते पाणीति करपुगं
 तमंडलीकृतनीत्यंतरे कृत्वा वधः संबद्धस्य व्यंजकत्वं यथा गामाह ६ तिग्रामाहास्मि ग्रामेव सामि नगरास्थितिं न ताना मिनागरिका एतां प
 तीन् हरामि ग्रामया मिसाभवा मिग्रामाही प्रत्यं ग्रामात्ता का लास्येति भूतकीलविहितस्य लड-इत्यर्थः भागवित्येवनेन रोडरसप्रतीतिः
 नागरिकासंबंधिपति हरणे यादृशी भंगा विवेदधी प्रतीयते न तादृशनागरिकापतीनां विहरणे नगरिकाभिः इति चित्ताप्रविषया मयित्तगं
 ति नथा नतासु वेदगुणा विद्या योव्यज्यते तेषां गुणग्रहणानी तासां तुल्यतां तस्य प्रमाणः त्रैकांभलितानां सुंदर दृशानां नमयसानं तेषां मिति
 बहुवचनमनेकप्रकारं हृदयात् विवेदगंधं धनय द्विप्रलंभमुदीपय नात्यर्थः प्रहासेति अत्र प्रहासे च मन्योपपदे मन्यते कृतं म २ कवचेत्यने
 नस्तत्रेण प्रहासेद्योत्ये मन्योपपदे मध्यमः पुरुषः मन्यते दोषो भवति अतः किं मन्यसे यदहमनसे यदहमनया सह विहरिष्येति पुरमया
 त्ययः किं मन्यसे विहरिष्यामीति हास्यार्थः यधनं संग्रामः साधुवादेति विधिनानुदानेन सिद्धः साधुवादः कीर्तिः तस्यार्थं नस्तत्तीतात्रेणे
 त्यर्थः प्रपवर्गः कलयाज्ञोसत्या क्रियापरिसमाप्तिः प्रंगर्केति प्रदानुकंपया दोर्वत्त्वाद्यवस्थादेध्वनना द्विप्रलंभप्रकर्षो व्यंग्यः पुन
 र्जन्मनीति द्वितीयो रमात्रे पुनः शब्दोपपत्ते नत्वा गामिनि द्वितीयवा रे अत्र प्रहासः सर्वथा विवेकाभावं व्यनक्ति ध्वंसमात्रोक्तो नु अतिश
 यितनिर्विकल्पाभावात् च ३ तिनिपातस्येति च ३ तिनिपातेन वीरासत्तिरस्य तुल्ययोगितात्वं कारस्य ध्वननाद्वीरसप्रकर्षो व्यंग्य
 त्ते ॥ रामोसाविति रावणमुद्विगमुभयार्थस्येयुक्तिः अत्र रामपादो दापारदित्येण ज्ञामद्वयविजयादिधुमंतिरेयादिगतः असा
 नित्युत्कर्षा तिथायशान्तीवीरसोव्यज्यते गुणैरिति खड्गगुणैर्न त्वेकेन प्रसक्त्येन सखेक्षणो व्यज्यते भाग्यवियर्थयादिति ३
 नयाभाविष्यत्यने अस्माकंसर्वेषां याविभाग्यानि पूर्वज्ञासं स्ताद्वेदानां विपरातानि ज्ञानानि सर्वज्ञास्य साविति भुवनगुणश
 त्पत्रवचनस्य त्वादिति रावणस्य मादित्कं भवति अत्रादिमप्येते सर्वज्ञातवममकुहस्यच अनुमदनधुनुरिति मदनधुनव

उपाध्यायस्य समर्पितस्य पुस्तकस्य नामः श्रीगोरोक्षिणो पूर्वगतो नमो भ्यामिति पदवाक्यप्रकाशमाभ्यां काले प्राह ता देवजयंता सुभग किमस्मिन्नेति मतिता।
 सोदिति श्रुत्वा तन्मोहं शत्रुनीयमावराधौ क्षाणः उक्त्वाः निप्रवृत्ता हता उक्त्वा निमंत्राहता मयानिरसकमित्तवाद्यो विवाहित वाद्ययोः संदेहस्तंकरः
 स्मिन्नेति॥ अत्र लिख्यतेः कालेः कुक्कमादिवर्तमानाः साधनानां द्वाधितमुत्पाद्यः अत्र स्तेन स्वार्थगतो यो सावाधनिवोधीयमानायादिस्तत्सदृशमिति
 रोधीयमानत्वादधर्मयोगात्काले निरसकौ कौ लक्ष्यते संकरः तिहारनिरस्यते चतुर्थ उक्त्याः व्याप्यवस्तुतंकारसमूपाया विविधं तत्रवस्तुमा
 त्रव्यं गम्यसाधनं संकरमित्तवाद्येभ्यः शब्देभ्यो नाव्याकृतवाक्यापी चलेया गुणीभावे सति गुणीभूतव्यं गम्यता यथा। यस्याः सुहृदिति अत्र जिवन्मिति
 स्वार्थस्यानुमयोगात् जीवत्वा यो कारणं क्षाणं तदे सनाम तवाद्यो स्तस्य च व्यंग्यमस्युत्त्येना प्रधानं वा व्यस्येव चमत्कारका विव्यात् नमिति प
 राक्रम्य तत्तत् प्रतीयते जीवन्म संश्रुतिभ्यामीत्यनेन कश्च जीवन्मत्वं लक्ष्यते मरणमेव ज्ञेय इति व्यंग्यं तद्यो निश्चिती अत्र ये वनं हि वदनं धर्मस्वर
 ये विविधं लक्षणं इत्यनतिरिक्तं तवाद्येन च वेनेन किरणसंपर्कयोग्यता लक्ष्यता ह श्रुत्वा ह स्फुटमेव प्रतीयते इति व्यंग्यं स्फुटता अत्र के तापीत्यु
 क्तं मयेति व्यंग्यं जित्येव प्रतीयते इत्युक्तं तया व्यतिपाठे व्यंग्यं स्फुटता अत्र के तापीत्युक्तं मयेति व्यंग्यं जित्येव प्रतीयते इति व्यंग्यं स्फुटता अत्र के तापीत्युक्तं
 इति भावः प्रहः रसो रसस्यां यथा अयमिति भूरि अवलो मृतस्य रणभूय कुरु इत्या कस्याश्चिदुक्तिः प्रंगारो रसस्य तत्र रसवदलंकारः के तापीति क
 विता यो पावत्यां यरमेव्यः पादयोः पतिताः सा तदेव प्रसन्नोत्पद्यः अत्र के देवता विषयस्य रतिभावः स्फुटगारो अत्रा विरसदलंकारः सम्यक्
 यो नेत्रं कानि स्वर्धा विंधेनाति प्रिया सप्तुक्ता इति निराक्रियते अत्युच्चा इति पंचाक्षरी नामा के विरनेन श्लोके न भोजस्तनवान् प्रेयो नंकारः प्रेयसा
 मिसनादरेष्यती पश्यतः प्रियाननादत्यर्थः पश्यत्युचितेषु परस्त्रीणां प्राप्तेषु तौ चित्पा इत्या भासत्वं अत्र सप्तत्रोषा जा न्ति यने इत्यनेन चित्पा
 प्रवर्तिन स्वादाभासत्वं प्रणयति प्रणयं कुर्वती ललाति गृह्णाति वृत्तिनीयत्वा दुपम्यो क्यमानो राजविषयो रतिभावा जी हृयो रसाभासयो रंग
 त्वं त्रासस्योदयेति अत्रासलक्षणो भावोदयो राजविषयरतिभावस्यांग भावोदयो लंकारः अत्रावेगधोर्ययोः वरस्य वित्त इयोर्व्यभिचारभावयोः स्फ
 धिभावेनोपनिबन्ध इति संधिः शिवविषयायारते रंग भाव संधिरलंकारः अपसहभावोः शक्तत्वं पार्वती दौर्बल्यं कथाना मिति कर्मणि स्यही प्रहृ
 यह मुदेक्षित इत्यसह न तपसः अभियुक्तः उद्योगे नाक्षिप्तः प्रेरितः अत्र ज्वर भिव्यंग्य आवेगः शैथिल्यो दि व्यंग्यं धोर्य पश्येत्कुचिदिति शंका
 कालो तिष्ठतिः प्रहं कुमारीति स्मृतिः हस्तालं वमित्योक्त्युक्तं हहेति श्रमः हा इति दैत्यं व्युत्क्रम इति विरोधः शैथिल्युक्तं चेत्येव कथा क्तासीत्यत्र
 प्रसीनियुष्मदयो नुवादे एकत्रैवा व्यभिचारिणां शयलता राजविषयरतिरंग भावशाबलतो लंकारः वाच्यस्य वाक्यापी भूतस्य शब्द शक्ति मत्ता नुर
 णनस्यो व्यंग्यो लंकारो जतस्यानेति शब्द शक्ति रसवदभावस्याप्राक रिता कत्वात् जनस्यानेदं उकाराय च कनकैरुत्तमा भां की श्व वैदेही
 सीता वैदेही ति च पद द्वयं लंकारमर्तुं रावणस्य अलमपी बलं व्युत्क्रान्तं कुक्षितस्य च भर्तुः वदनेषु देशसु इषुघटना शरजना विविधोक्तिप
 रंपरासु च कुश लवौ सुतो यस्याः सीता प्रमथनतो च यथैवा क्षिप्रं लवो पमां यथा आगत्येति नक्षि रह क मलिन्यो नायक नायि

[illegible]

[illegible]

अथां मंत्राभ्यां लिङ्गाद्यन्तौ याम्वा। सत्येने द्वितीयेन मंत्रेण तृतीयायाग सत्यानभ्यात् उक्तात् ॥ स्विगाद्यर्धुदित्यादि समाख्या वशमाप्रवेदादावधि
सुत ५ त्रीनि श्रुयते ॥ कुचिदेवेति व्यंग्यसाहो कस्यचिदिनिपाकस्य कपालिन इत्यनेन बीभत्सा व्यजनाच्छोचनापत्तेन कपालिणं व्यंग्यार्थोच्यते ॥
पुनरपि वाक्यव्यंग्ययोर्मदं दर्शयन्नुन्विताभिधानपदं सूचयन्नाह ॥ अथिचेति निबध्निध्यात्मने निस्वरूपभेदेपीतसंबंधः निषेधोवाच्यः रंतुंगतासी
निबध्निध्यात्मनः ॥ मात्सर्यमुत्पाद्येति ॥ अत्रशान्तिश्चेत्तदाशान्तं सनिश्चयत्वं व्यंग्यः शृंगाराचेद्वक्ता तदाशृंगारः निश्चयश्च ते सैरायस्य वाच्यस्य
निश्चयस्यैव व्यंग्येन सह स्वरूपभेदः कालस्थितिः ॥ कच्चाथ प्रतीतिपूर्विका व्यंग्यार्थप्रतीतिरिति नान्यव्यंग्ययोः कालस्थभेदः शब्दाश्च यत्नेनेति ॥ वाच्य
स्यैव काले शब्दाश्च यत्नेने शब्दपात्रेवेति व्यंग्यस्य शासनज्ञानेनेति वाच्यव्यंग्यमः तेन चेति शब्दार्थशासनज्ञानेन व्यंग्यमिति व्यंग्यस्य निमित्तस्येति
निमित्तकारणस्य भेदाद्वाच्यव्यंग्ययोर्मदः बोद्धव्यमिति दृष्टेति वाच्यार्थवोद्धाकेवल्योद्धा व्यंग्यवोद्धातु विदग्धः प्रतीतिमात्रेति वाच्यार्थः प्रतीति
मार्गकारी व्यंग्यश्च प्रतीतिरी संख्याया इति वाच्यार्थस्मावत्सर्वे धामिकरूपद्वे व्यंग्यत्वं प्रकरणादिविशेषः सहायनया नेकविध ५ तिकाच्य व्यंग्ययोः
संख्याभेदेपि भेदः कस्यवानभयने शोको दृष्ट्वा प्रियाया स्तव्रणमधरं सभ्रमरपद्माद्याणशीले वादितगामे सहस्वेदानी अत्रसद्वीति वयं वाच्यं अस्या
श्रवरीकेण धारः एवं दितो न तन्नेनेति पतिस्त्रुमयं प्रद्यमया समर्थितं पुनः प्रकटेन तया एवं उनादितकर्तव्यमित्युपपत्तिविषयं प्रियाया स्तव्रणमधरं
दृष्ट्वा शोभयति अत्रियायास्तु दृष्ट्वा परिहारहृत्तरानन्दो भवति तद्वमो मापुष्पाकुभूयादिति सपत्नी विषयं प्रार्थयद्दानीमेव त्वीक्षिद्वेति त्वंकुप्यासि
ततः पादयोनादिना यद्विशय्यते तत्सहस्र शोभति ॥ नायिकविषयं नान्यथा इत्याः शंकनीयमिति प्रतीतिवैधिमिकविषयं युक्तगमया संवृतोः वराध ५
निस्वयेद्वग्यायने विदग्धविषयं प्रद्यमया समर्थितं पुनः सावधानतया भवितव्यमिति सखीविषयमेव अनया विनानभवसितवरीयं प्रिया तदत्रापरा
धो ह्यारनं न कार्यमिति यन्तु तैदाद्वे सति न द्विषयं नीलानीलेति उक्तस्वरूपादि भेदे भेदेषु यद्यभिन्नत्वं स्वीक्रियते तददं नीलमिदं मनीलमिति भेदो न स्यात्
नीलानीलयोर्देकमेव स्यादित्यर्थः वाचकानामिति समग्रनियमिताभिधा व्यापाराणां शब्दानां तद्वैधेति येनेति न केवलमर्थसापेक्षत्वं व्यजकाच्चेष्टादयो
पतिरस्येताच्चाप्यंजका यन्परः शब्दः सशब्दार्थ ५ तैदूषयन्नाह ॥ किंचेति प्रतीत्यर्थेति व्यंग्यस्य प्राधान्ये वाच्यत्वं तात्पर्यवादिना विनस्वीक्रियते न तत्परत्वा
व्यं व्यस्य स्वशब्देति शब्दाभिधेयसादिस्य रूपोपपत्तिः विषयतामिति ॥ यदि व्यंजन व्यापारो नास्तीक्रियते न नुराभ्योस्तीति कुर्वेत्तद्वदयत्वं वा रामेणेति
अत्र न द्वयोर्थः कानरत्वं केन वस्त्रेहत्वं वा रामसावित्री सर्वलोका निरायित्वं परदूषणराक्षसहंसा नियुक्तत्वं श्रीशेखेति यथा व्यंग्ययोः दुः विदग्धेति व्य
पदेशः तेषां लक्ष्यवोक्तं तत्तत्केन व्यपदेशः तद्वगमिति लक्ष्यार्थेति अनियतसंबंधोति नियततट संबंधवदनियतसंबंधः पावनत्वादिः कुचिच्छाभिधाशक्ति
मूलो धनो लक्षणं विनापि व्यंजनकत्वमित्याह ॥ अत्रेति रात्र्यर्थेनेन समुचितसमयसंभाव्यमान विकाराकुलितत्वं धर्मित्वं राजावधिक सारावेषा दृष्ट्या
विभाजनभिन्नता लक्षणकत्वमिति प्रयोजनवत्त्वं व्यंजनमिति प्रयोजनस्य मुख्यार्थवाधनद्योगप्रयोजनादित्रिनयनक्षण समयवैशिष्ट्य
स व्यपदेशः तदनुगतमिति ॥ लक्षणानुगतं अभिधेति विवक्षितान्यपरवाचे धानो अभिधानमूलत्वेन अभ्येति अभिधा लक्षणानुगतं अवलोकनादीति

आदि नाथोक्तत्वादि यथाभ्यासनाम्ना किं नहिल्लहादि नेत्रत्रिभागः अत्र गुरुजन मगधीयीषि यथासाभिन्नासमंथरं विलोकेतवतीति स्मरणविप्रलं
भोदापनं अहीनि अत्रसंभवाद्यं एसाकस्य सहीत्मकस्यसंघोऽपरे संयोगः सत्वास्तत्पस्तस्यचापरः संवेद्यः पद्यसंकोचेत्यादिः अत्रवेति॥
अत्रवेति बुद्ध्यापस्ययुद्धात्रिर्गोपुर्विवाद्याः एवाकीवाच्यः वाक्यमेवपदकदवेमेव वाचकमिति वाच्यार्थोवातये हिपदानां यदनां प्रवृत्तौ तांतरी
यकत्वं पदोक्तत्वालेव काष्ठातासिनिपदार्थानामविद्यमानत्वाच्चनस्ववाचकैः संवेद्यः एवमुपपद्यते इतिप्रार्थार्थोवातेः पदार्थैः तातये एवोर्थः क
थ्यते सपववाकार्यं स एववाच्य इतिभाटाः अत्रवेति वाक्यार्थवादिनो भाट्टाः प्राहुः अथयंमनुमानगम्यामिति व्यक्ती विवेककारयत्तमवतर
यति वाच्यमिति पूर्ववेति वाक्यासंबन्धस्येव प्रतीतिरितिचसति। संवेद्यादिति कार्यकारणभाव प्रत्याक्ष्येनमकभावत्वात् एतत् अतिवैधेयैः प्र
विनाभावाभावे व्यभिचारे यत्रयत्रधूसत्तत्रनवह्नि रितिवाक्या व्याप्तत्वेनेति नियतधर्मीति नियतोधर्मी पर्यन्तादिः तन्निष्ठत्वेनेत्यनेनान्वयव्य
तिरिक्तप्रतिपादनं त्रिस्त्यादिनि यत्तधर्मत्वं सपदेसत्वं धीपत्वाद्याद्येति धीतिरित्याप्तत्वं त्रिगंधूयः त्रिगंधीति अनुमेयेवहासो तद्रूपपदेति॥ प्रतु
मानस्य एवायं व्यंग्यं यजजभावः भ्रमधार्मिक विस्वस्तः सभ्यायमात्रितेनगोदावरीकश्च कुडं गवासिन्वा रद्यासिहेन कच्छकु उंगत्तल्लतागहन
भ्रमेति प्रतिसर्ग प्रसक्तकालकोः लोह कामबारानुत्ताऽनितर्गः निमित्तभूतस्यकालत्वावसरः प्राप्ताकालताम्रजगहेति अत्रसादृश्यात्तानिवस
ति व्यतिरेकप्राप्तिर्दृष्टीति यद्यपि निभ्रमणंवाच्यमिति त्रिरितिवाचिका अत्रगोदावरीतीरेमाभ्रमेति प्रती यमानमनुमानगम्यं तथाहि गोदावरी
तीरंभीत भ्रमणयोम्यंनभवति भयकारणाक्रांतत्वादिति व्यापक विरुद्धोपलब्धिरित्यनेनान्वयव्याप्तिर्दृष्टीति तथाहि व्यतिरेकप्राप्तौ यद्यापकंभय
कारणमिदं त्रिरूपं तद्विरुद्धं भयकारणाक्रांतत्वंतदुपलब्धिः भयद्रव्यकारणाक्रांतं तत्रदीरुभ्रमणयोपंतमवति यथासंप्रतिपन्नमिति अत्रय
व्याप्तिरेननशक्येलेक्ताउक्ताभवति प्रत्येकांनिकेति यत्तस्यतद्विषयत्वेतिरेकांनिकः विरुद्धोपीति यत्तद्विषयतयोरेव कर्मानोविरुद्धः नचय
चनेत्येति कुलपवचनत्वात् अर्थेनेति विरुद्धतत्वेनेति सिकुच्छेति अनिश्चितयत्तत्वेतिरेकांनिकः अनिश्चितासंदिग्धानास्तीति निश्चितायावृत्ति
रिष्यकारणांतरेति स्त्रानंकारणांतरे तन्कार्यत्वेनचंदनत्वावनादि कार्यार्थं नकारेति नकारेणमप्यमत्वं प्राप्तादिप्रमस्यप्रतिष्ठातिनामसि
नकेवलमुपभोगएवकारणांस्त्रानमपिकारणत्वेनोक्तं व्यक्तीवादिना एवाभिनिधेन अत्रवादि कार्यार्थं नचात्रेति नचात्रतथाद्यमत्वं प्रत्युता
दिप्रमाणपदिगहीनमस्ति कथमत्रेति यतः प्रत्युतादिप्रमाणप्रतिपत्त्योऽनुमानां प्रवृत्त्यादिति निश्चितादभिश्चिताद्वा एवंविध इतिनिश्चि
तोनिश्चिती वा उपपद्येति काव्यविषयेहिवाच्यंयं प्रतीतीनां सत्यासत्यनिरूपणमप्रयोजकमित्यर्थः यतः प्रतीतिमात्रपर्यवसायित्वाद्वाग्य
स्य व्यंग्यस्यावा न्नोक्तिकथमत्कारत्वाप्रतीतिरेवेति॥

किं नु राद चित्रेयस्यापि विचित्रत्वमाह॥ तमुशादेति तस्योति काव्यस्य॥ अथोपलंकारैकवादिभिः सपरे इति प्रादालंकारैकवादिनः सुपांतिजामिति शब्दव्युत्पत्तिः
 सुवि० त्र्यत्रिहृत्वा प्रथम्युत्पत्तिस्त्वोपम्यादिरूपा व्युत्पत्तिमिति भाग्योत्तराणां नृपसिद्धिनावादिशानि प्रथम्युत्पत्तिश्चासत्वं शब्देनांतर्भवति लांघन इत्यत्र अत्रैतदुक्तमस्म
 यत्वा मिति विभाक्तुं चित्रस्य प्राधान्यमुपमाया गुणीभावः तद्वृत्तिः अत्र समुच्चयार्थे लंकाराधा त्वं श्लेषस्य गुणीभावः अत्रेति चित्रकाव्ये प्रथम उक्तमः॥
 सुदृष्टिकरस्य रक्षममिति सज्जदसहं कुंजरेति अत्र प्रकृत्ययोरुपारदर्शनोत्पत्त्या नुरागेण पुलिदास्ता येवमाना प्रसामर्थी कुंजरकुंभा नृपतीत्वमयमित्यर्थः निह
 तार्थमिति असमर्थत्वे एकस्मिन्नेवार्थे प्रसिद्धिरत्रोभयत्रापि प्रसिद्धिः परमेकत्र धीर्योऽप्यनयोर्भेदः प्रवाचकमिति पर्युदासोपेतत्वात् चकसहशमेगवा
 चकं विरथकं व्यपगतार्थं प्रसज्य प्रसिद्धे चेत्या पार्थमुच्यते इत्यनयोर्भेदः नेयार्थमिति भद्रुमारिलयचनमेतत् नित्ठा लक्षणः काश्चित्तामर्थीदभिधानव
 त्॥ क्रियंतेसांप्रतं काश्चित्तामर्थीदभिधानवतशक्तिरस्यार्थं निश्चिदं लाक्षा कितं नेयार्थं अभिधानवदिति दत्तादिनामवत् दत्तमिति न किञ्चातपमिति दत्त इत्य
 तपमिति एकत्वेन गृह्येत्त्रादीनामपि सत्त्वे प्रसक्ते दत्तशब्दसामर्थ्या दत्तशब्दस्तरिखे वक्तुं न गृहादिति त्वर्थः मिथ्यामहिमत्वमिति अत्र पुररक्षणसमर्थत्वाद्
 धेयमिथ्यामहिमत्वं समासेन गुणतांतीतं अलक्ष्यजननमेति अत्र जननो लक्षत्वं विधेयं तच्च समासेन गुणतांतीतमित्यविस्पष्टता विधेयांश्च अत्र प्रोदीधनु
 ससामान्येन सिद्धान्तद्वितीयात्वं द्वितीयमोदीमिति समस्तनिर्देशो द्वितीयात्वं दस्यगोणत्वं विशेषणभूतत्वात् तेन मोदीमिति युक्तः पाठः संधाननबंधनं॥
 अत्र नृपुक्तेति अत्र निबोधसमासेन गुणतांतीताः प्रसज्य प्रसिद्धे चेत्यात् एतदेव दृष्टान्तेनान्वयो दोहरणमाह तव जलेति यथात्र प्रसिद्धे चेत्यात् प्राधान्येन था
 नंदे सिद्धुर्वित्यत्रनेत्यर्थः॥ जुगोपेति तस्मादस्य नजो विधेयतया प्रधानस्यान्वयतया अत्र प्रधानेन मुक्ताशब्देन तसमासः गोपनादीति विधेयं गत्यग्रहेति॥
 गल्यग्रहशब्देन रोगविशेषः प्रतीयते भवानीयतेरिति भवस्य स्त्री भवानीति मुमुक्षुशब्दोददातु भावुकानां कुशलानां एते इति त्रयोदश सोऽप्येति अत्र क्रिया
 पदानि श्रुतिकृति भावुकानां श्रुतिपदमप्रयुक्तं भावुकं भाविकं भव्य मितिकोषः निहितार्थं यथा सायकेति द्युतुरवंडयतु मधुरध्वजः समुद्रः श्लोको यथाः भुवो
 विंदः तं नृवायश्च पटीयसीति पटं करोषि पटं च नृवा वंदिनो विवसानाश्च अवाचकं यथा प्राप्तेति प्रत्ययमभ्रं प्राप्ते सजलो मे तद्वद्वाजने शोभते यो विष्णुस्तस्य
 धामस्योम ब्रीडा लक्षण मश्लीलं यथा भूपतेरिति कंपनासेना कामं शात्रुं प्रति विरुद्धं वक्तुं उपसर्पणं दिंसायोगे भिगमने च वामलोचनना प्रतिकूलदृष्टिः कां
 ताव प्रहरणं ताडनं हेहा मोहनं नृपुवनं या कुली भावश्च जुगुप्सालक्षणं यथा तेनो रिति प्रसंगलाक्षा लं यथा चित्रेति पावकेति पावनकुले द्विद्वि योगे च
 अत्रतीतो तस्येति यम्योदा तां दूतेति निहेतार्थोदा यस्त्रेति वेदुयेति सुमानि पादे जो ध्रुय उन्मीलनयस्त्रिषोदा धामिलेति स्फुरेति अत्रा यमत्रा नृवाद्यः
 न्यक्रूरो विधेयः यस्त्रेति तस्यादातु पादानमुपपन्नं यद्विधीयते तस्य पश्चात् दथावेति अत्र दथात्वमेव विधेयं वत्सल्ये रेंडं जालिका नीको ग्रापितदहन
 उन्नेरे विदग्धा मिवा प्रियां मन्यमानं दूवदहन कालीनदयिता वस्यां स्मरमाह उक्तं पेति तेद्वि सातिशय विधनेका स्यदे अनुभवेकगोचरे प्रसिद्धि मिति प्रसिद्ध
 एमपकि पवनपुनर्निशमांशः तयत्रैव यच्छेदस्तत्रैव तच्छेदोपादानयुक्तं येनामल्लिखिदिनि सर्वत्रेह साकांक्षत्वमिति योस्तो सुभगेत्यत्र महतास्तचित्राच॥
 कसरा गि वकुलानि सटाश्च ताराश्चिपति श्रुदः सुग्रीवश्च संततं विचरन्ते तारा सुग्रीवश्च जगिद्व्यानीश्च एतदिति एवं योहा तिसर यदः केवल

प्रयोगः सकेनापि संबधतां ततश्चानुवर्धित्वमेव न विधेयत्वं मिति स्थितं कल्पान्तेति तत्रादिनिवक्तुमुचितं अन्यथा द्वितीयोपपत्त्युद्भावाकांक्षामवेति ह
 वपत्ताभिप्रायः इदानीं प्रकारेण तरेणादिमप्यविधेयांशं वाक्ये दर्शयति किं तौ भवेति लक्ष्मणस्येयमुक्तिः येनेति भारतेन मात्रेति करणभूतया आर्यता
 तयोर्विधेयार्थतया प्राधान्येन विवक्षितत्वात् न स मासो न गुणभावो युक्तः विवक्षितमिति दोषोदाश्रितेति पदस्यांशो विकेचन दोषात्संभवंति इति यदुक्तं
 तदाह पदेकदेशेति अतिशुद्धपशाप्रलमिति पानकर्त्तुं देवभासया विवक्षितकारइति मनुष्योप्योदानं श्रीगुरुपदाहरणं प्रतिपेक्षवेति अत्रपेक्षवेति
 लाटभावायां शुष्कवाचकः जुगुप्सोऽस्तीति यः पूयते इति परिशीलनमभ्यासः कल्पितं दाह्येन स्यापनं अमंगलास्तीति दाह्येन विनयेति काचित्त्व
 कांतमन्यासत्वं दृष्ट्वा सखा प्रत्याह विनयेति अंगेति हे सखि इत्येतामिति मया तदभिप्रेतमिति सपत्न्यभिन्ना खितस्थानं पदेकदेशे संदिग्धोदा कस्मि
 निति साधुचरतातिभूतपूर्वे जरादिनिचरे इकपदोऽनेयाथोदाः प्रादिना अवाचकादयः इदं पदवाक्ययोः पदेकदेशानां च साधारणान्दोषानभिधा
 येदानां वाक्यार्थमात्रेणानुदिशति प्रतिकूलमिति अधीतरेति अधीतिरेद्वितीयस्मिन्नर्थे एकोवाचकः शब्दप्रथमाधस्य अत्रतत्त्वं अपदस्यपदं समास
 स्यतयेति ह्यर्थः अकुर्वेति मुपिकोक्तं वाया उद्धरनाशय प्रतिकूलत्वं यथा सतिताइति भागवितरणेण युक्तिरेषोपरशुरामपितामह इति ह हयन
 केयो युद्धतस्तस्मिन्नेति दोः स्वस्यामास्थापितरंजोणां वा उच्यते के शो युद्धतं दृष्ट्वैवमाह ॥ अन्ययेनोदा प्रागिति निवृत्तेति हिंसाभंगः श्रीरामचंद्रप्रती
 यमुक्तिः उपहन्तेति तथाचोक्तं अशौलुसविसर्गतेः पदेः प्रातेः यास्यरं हस्ते संयोगपूर्वे च लागण्यमिति स्थितइति संहितेति संहिते कथं दवत्यादे पु
 श्वंतवर्जः सिति वाक्यसमयः तथेवेति अशिकटवर्णत्वेन चतुर्थीहरस्यप्रतिपादने कोपाभावादि वंश उदात्तइति आहुताइति शुभो वंशगेति त्रिकांशे
 तनु नक्षत्रं तेमदोषः वेगादिभिः कश्मारोक्तु उड्डीलं डचिकुशदावरांग मंडु योनि मणिका चकाः यत्प्रतिहर्तुं तीर्थे मनागादिनसुंदरगुणे न भूयके
 वलं धस्य दोषः प्रतियत्नेरचिप्रयत्नः तीर्थेति माकाते कालोत्र वार्पमानः सकारभकारा वितीवंध शौचिन्पादस्य यो कुंजिताभ्यां कुंकाजितः अमा
 जमृभावांतलपुरुषस्कोदा विकसेति अन्यस्ताइति केनेसंभाराइत्याकांक्षायामाह कुमारस्य त्रिका केरचि नस्य केत्यर्थः साकन्या मृदुपादानकार
 एभूनीत्येव तागुणरत्न रोहताभुदः अस्याइति योजना अत्रकृतमिति अत्रपूर्वाधि कृतपदनास्ति उत्तरार्धे त्वस्तीति कृतमिति अक्रमभंगकारिस
 दधिक मित्यर्थः अत्रलीलेति नेकपदं चिप्राकोजं प्रायेणेति समयाद्यप्यदं दुः प्रयुज्यते तत्काचित्पददोषः घृहीवाद्यभांडविशेषः प्रमेति ॥ अत्र
 अमनतो नुचइति वाक्ये समाप्ते नववचइति नुच प्रायं पुनरप्याहुं नचमत्कारोति गम्यतामिति युतो भूस्सदर्भा सिचयं वस्त्रं मृद्गीति यतो धर्मः तेइ
 तिप्रसिद्धाः परार्थत्वादेति त्रैमिनिस्त्रं सामांतं पराकायां आकर्णयति विधियानं यथादि सिद्धेष्टा वाक्यं ननर्थइति अथार्थसर्वेति
 कल्पिगाद्योः निजतनु इति निजशब्दः स्वध्वा शब्दश्च कर्त्तव्योऽप्रशस्तस्येति रावणस्य ममेति जनकस्य हतस्येति आत्रजितस्येति विधायाः स्वत्र
 दृष्टस्तेभर्ता भवितेति एवंप्रणो गोरापुरा मिति वास्वाधिष्टापकत्वादेव तत्पमात्मानं प्रशंसन् इदमाह ॥ एकोहमिति अस्मिन् द्वेति नृपसंबंधज्ञेन
 प्राप्तमभिरूपं लक्ष्म्या अभिरूपस्वरूपतायाः फलं यथा कथितं इति प्रवादो कथितानां सत्त्वे प्रख्याना वलत्परां वा वक्तुमुचिता भग्नप्रक्रमेति

कदिति आभाषना त्रेतेतोद्योतमात्रेतेवमणीकृता अन्वेष्टुमानः पाषाण येन सः तदा स वा सोममणिः प्रश्नत्वत्रितिका का वा स्या
 द्वाविनि ध्यायामात्रे इत्युक्ते हि प्रवक्ष्यायेनेति स नियतं तसाधारणं सारं वक्ष्यामि नोक्तं अत्रिचमयद्वेताये दोषोदा वक्रांभोजे निसरस्वती नदा विशेष
 प्रोक्तो नदमेते विमुक्तः वासिका वाहिनी नद्यः सेनाञ्च मानसंसरो विमोषो विमोषयेति प्रवधारणे दोषोदा शब्दो ह दल जलो एक मित्रार्थे पर्यवस्यति वि
 मोषपरिवृत्तार्थ होषोदा हरणं श्यामा मिति साकांक्षार्थो दोषोदा अर्थिस्वेदत्र रावाण्यत्रा हरिप्रहस्तस्येयपुत्रिः पाषाणि अत्रिचमयधनादिभिर्भावः चित्त
 शानभृशः पृथगेत्यपदमुक्तं दोषोदा नपदस्यात्मयदत्र मुक्तः प्रसिद्धिर्हिणोत्रला वरीत्रजोमाना रावाण्यति जगदार्कदका द्विवा राधोतर संक्रयते
 वाच्यः सहचरमिन्ता र्थो दोषो अनेनेति प्रकाशितं विमोषो दोषोदा लभ्यते विधयुक्ता र्थो दोषोदा अयत्नेति अश्वस्यासा दुर्गोचनं प्रत्याह सोमान
 नपरस्तत्रभवः सोमकः अत्राद्यत इत्यनुवादे चक्रेये शेषिः सुपुत्रो विधिः विमोषमेदस्यैव विधेयत्वात् जाल्मोमर्षः वाताहारेने मादोस्या जिन
 यमने तत्तलोयिकण वृत्तं ततोपिकता हा र्दनिव्युत्क्रमणे के दभोक्तव्यस्यान नचयुक्तमेणे के नहवाताहारेदे रधि कोदंस्तोपी कण दि व्रतमिने
 विधयुक्तो दोषः अनुवादा युक्तार्थो दोषोदा अरे इति सीता विरहितो रम स्म गुरुदमिद माह अरेरामाहस्ताभरण दिवि क्षिप्र सवेनीलो मलभरला धमराः
 नादुर्गोदमिति किं कर्मस्य आणम मयसी निविधौ वक्तुं विरहिमाणदमने त्रिप्रनुवादे उक्तं सीतोयुक्तः अर्क पुनस्त्वी सत दोषोदा हनुमिने अर्ध
 दोषास्सामा नेनोक्ता इदानी मर्थो दोषयोः पुनरुक्तं रूपकोः कमाववा दमाह कलति विशेषणत्वेपीति मधुरं विषदाक्षरशालि जगादेत्येव रूपो विशेष
 द्योतिवाचमिन्ता र्थो दोषो ननु के सुक्तं वामनेन तरणवने प्रवृत्तानं वज्रविपुले पादाशमिने विशेषं न च्यमेव परचरणत्रेत्वादि विशेषणं पादयो रेव स
 गुरुते ननु वज्रोदनि तस्मात् क्रियाविमोष एवेति वाहीनार्थो विदुः पादाशमिने विमोषगनार्थमपि चरणत्रेति विमोषणसि चार्थे कार्य उदाहारी मिनपुन
 र्जगादेत्यादि पूर्वोक्तं नहीदृशो क्रियाविमोषतो साध्यासिद्धिः व्यंग्योदस्यो चित्वा कथं तंगुणः अत्रेति मानमेते अत्रोत्तरं द्वा क्रतिकुत्तुचं सु लोवाच्यवशात् प्र
 द्यारस्तेयः प्रकरणेने क्रतिकुत्तु पत्तत्रक वेष्टिः तस्मात्तत् कुर्वीणस्थमदूरदुत्तस्यानेन ह्मोकोन कोको व्यपात इति सूच्यते शीतो नि अयद्यनैरंगे उ
 लाघप न्स्वाभ्युन्नयन्निघ्रापरतरो घणयोरपमयः अहः पायं अनः शक्यं प्रभवेना संसारेण गतिं जितवान्यः कायः पूर्वमप्यनहरतो स्त्रीत्वं नीतः उ
 द्दु संभुजं मका लियारयं पीडितवान् रवेशद्व वृत्तालि लयसमा मिर्षस्य अंगं गो र्द्धनं गीर्दं गं वभूनि थोधारयत्त रा शीनम प्राप्ति योराहु स्तस्य शिरो हरः
 मंधकानां दृष्टीनां दृष्टपं प्रवासं क र्त्तव्यमाधवः दलः उमाधव पक्षे तु मालिजिस्कायः विष्णुदेहः त्रिपुर रेखस्त्री दंतः शरतो नोतः भुतंगा स्तरीः शशिपुत्रं
 शिरोयस्य तथाभूतो हः अंधका व्योदेत्यः अत्रमाधवपक्षे नि पाप्मि मच्छः राहुवाचकः अंधक शब्दः द्युमिवाचकः दय शब्दः विवास वाचकः अश्वी
 लामिनि अश्वी लवै व्रीडा गुणुत्साः मगलरूपत्वा त्रेधा तत्र व्रीडा रूपा श्वी लवै क र्त्तव्यो म संधाये संकटे वरांगे व तर्जितना मिद्वेष्टि मध्या
 पृथगला तयोः कर्त्तव्यस्त इति रक्तः कर्मणा त्र विणरदेः ध्वजः पताका वक्षिर्हं पुं वंजनं व साधनं सैन्यं त्री व्यंजनं च शक्तिं जुगुप्सा प्रीत्योदा
 अमंगलाश्वी लोदा निर्व लेनि रक्तैरुक्तैः म कर्त्तव्यसा धिता अजिताः रक्तैरुद्धिरेव भूविनावा विग्रहजै रराशिरं च स्वस्याः कुपति नः

एव
 उक्तं
 रक्तः

[illegible]

[illegible]

धीदेः अगिनामिणः विरुद्धस्य प्रकृतरसाविरोधिनः दुःखान्तः शकुन्तलां दृष्ट्वा इदं प्राह - सुनि कन्यायां प्रसमाभिन्नासः कृतकार्यमिह प्रकृतेति विप्रलं
 भस्यवाधत्वाभावेपि विरुद्धयोः कृद्विरुद्धावेवोक्तीत्यह - पांडुति तैत्तिरीयोरानयत्सोपमसिद्धस्यैव तैः पांडुतादयो राजयत्सोपमसिद्धस्यैव तैः चिंतातत्र
 त्युक्तिरिति विप्रलंभयोस्ताधारणाः सत्यमन्तोरमादृति - प्राशमवमितीवाधत्वेनोक्तं मसिद्धेन तेन भंगुरेण गुणेनैव उपमानतानयान्दमेति शृंगारो ग
 त्यनेरंतर्ह्येति - अतः शृंगारस्याप्रतीतिरित्यर्थः तथाभावात्तु तिका व्यप्रोभासद्वावान् मिश्रसंश्रयः पथगाधारः रसांतरेण विकृष्टसेन स्वदेहानि
 ति - मनेनेकत्वाभिधानादाश्रयेक्यं वारसदृति - सकलवाक्यार्थो नुपायितव्या सुतरां शीरसस्य व्यवधायकता प्रतीयते इति भावः रक्तमनसा सधिरा
 निह्लाषयाऽनुरक्त्या च तदवलो कनेनेति दंतदन्तदर्शनेन साम्यविवक्षा शृंगारतुल्यत्वेन प्रांतो विवक्षितः वाक्यांश्चेति दुःखोद्भव होमाग्निधूमो
 द्रवंच भीतेति भयंशत्रुजनि तं कुमारीजनौ चितंच करुणदृष्टी अंगिनि रत्यारब्धभावे शृंगार इति तद्विरुद्धः शृंगारनेति विकृष्टयोरपि क्रिययोः शृंगार
 इति कामीवेत्युत्प्रेक्षा व लेनायातः सुख्यदृष्टिः शराग्नि विषय रातिरूपः गुण इति अप्रधानभूतोरसः कृतसंस्कारः कृतोरसांनरेण शृंगारादिना कृत
 -आत्मसंस्कारो यस्य सः अतिपादितरूपस्यैव निकरुणदेः रसांतरेण शृंगारादिना ॥ सप्तमप्रस्तासः श्रीगुरुभ्योनम् शोयोऽप्यदृष्टिसमवा
 यिनः शृंगार इति यथाशौकी दिव्यन्यके आकारे शोर्थमुपचरितं मधुरावर्णी इत्यर्थः अथ श्रोत इति - अन्तां प्रतीति वंध्या नामनादयः नमिभिन्नेति
 सपर्यवसायिनां माधुकीदीनां रस एवाश्रयो नवर्णमात्रमित्यर्थः कंठारुं मेति - एतेनांगाश्रिताश्चलंकारा अंगिनि सप्तवेत्ता गुणाः जातु चिदिति पदं व्या
 कुर्वन्नाह कंठि त्विनि वानकमुखेनेति विप्रलंभसस्यां गिन उपकारो वाचक मुक्तिं माधवविरहिता मास्तत्याह मनोरगा इति राक्षस एवेनेति अत्र
 वाच्योर्थः नन्मुखेन विप्रलंभरसस्य मालोपना लक्षणायां लंकारो यकारकत्वमित्यर्थः विप्रलंभरसस्य शब्दा लंकारो वृषकारको यथा चित्रे मणि
 चित्रे किं वाता भवति न्यूना भवति सा गुणेषु शय्या यां विपरिवर्तते विकसति दिङ्मुखेषु च्चनेवर्तते प्रवर्तते काव्यबधे ध्यानेन वृष्टा निश्चिंतनराणी प्र
 गल्भा वाचक मेवेति - अत्रानुशलेक वेराभिनिवेशा इतस्या प्रतीतो वाचक मेवोपकरोति विप्रलंभरसस्यार्थी लंकारानुपकारकत्वं यथा चित्रेति
 सभा मित्यवसादितं विसललेसोति विसलत्ता हेकाशो दीपका प्रत्युत्तमरणा कारणं न पुनर्जीवति रोधकारणमिति अत्र तस्य विप्रलंभस्याननु
 उणानुपकारका एव एवेति योसाभिरुक्तः समवायेनेति तु परं न्यायेन संयोगे विकृष्ट उदरन्यायेन प्रलंकाराः प्रथि शोयी दिङ्मुख एव तत्समवेता इति य
 के विद्वदंति तन्नेत्याह - जोज इति - प्रमिधानमसदिति भाव इति वारणे उद्भवाभिधानं गाडुमिजेति गाडुमिजमेवी प्रयोजनमुद्दिश्येका गडुमिजाय सि
 न्नागेत्यादि इतरा प्रायेतमेव पंथानं प्रयोजनमर्थिन्येवात्तु सरंने वामनादिभिरुक्तं प्रकारं दूषयति यदप्युक्तमिति ओजः प्रभंति चित्तिप्र
 त्काये अर्जुमात्रमेव नये चित्रं तत ओजः प्रतिपु गुणेषु सत्त्वपिनका व्यवावहारः अत्यारदेति स्वर्गप्राप्ति लक्षणेकारणे सत्यपि प्रत्यस्य शक्ति
 अप्रारि रलक्षणा स्फकारणस्याभावाद्दिशेयोक्तिः इति यावत्तु न्यातरेकः सुधान्यकारेण धाररस स्योपमेयस्या धिक्कात् गुण निरूपेतावेति
 वेदनी निदिष्टसमस्तगुण निरूपेता अव्यवभाधुयंति भावसमस्तगुणमिति भाव हेतुमात्रेण अव्यवभाधुयंति भावसमस्तगुणमिति भाव हेतुमात्रेण अव्यवभाधुयंति भावसमस्तगुणमिति भाव हेतुमात्रेण

२६

[illegible]

प्रमाणाय या भाषितान्मा एकप्रीकृत इदया वद एवदेवेति जिगीषुभिः पंडितैराभादा नैर्यस्याः वनेत्याद्यर्थे निपातः एकोऽप्यत्र यच्च तथाहि प्रथममक्षरमत्र कर्त्तव्यं
स्थाने ननोत्तर द्वयेनेकंदले निस्तरणक्रमेण तावतेवं भोगेन द्वितीयप्रवेशक्रमेण यावत्कर्त्तव्यं काक्षरं तत्तावतेवं तृतीय प्रवेशक्रमेण यावत्कर्त्तव्यं काक्षरं तावतेवं तृतीय
निस्तरणक्रमेण तत्तावतेवं चरद्वयप्रवेशक्रमेण यावत्कर्त्तव्यं काक्षरं एवं दिग्दला नि प्रवेश निर्माभ्यां विदिग्दला निप्रवेशे नैव द्वितीयसंबंधः ह्यारम्भस्य सार उल्लेख
स्यामिला वत्स्य वेगव द्वयं प्रायता ह द्वितीया नयन सार सुखत्वभावः प्रवोक्तं प्रचयन्ता तथा अत्र चर प्रत संद्वितीयादि नयस्तादृशः तत्तावत्तत्तत् नरको तवर्त्तनः
सतः सा सा भूः रत्ता सा सा नास्तिनादा उपतयो यस्याः तस्य ह्ये दनत्रायः प्रकीर्णगमो यत्ता न्यति विनाशयति या अत्र नाना मशोभनाभः अवतु रद्वेषु ईदृशः
तुपादे आतिरेके प्रत्रनके वलप्रयोधः क्रमेण स्थितानां पादानां प्राप्ते लोभे नापि स्थिति या वदर्थं भ्रमस्यापि तत्र हि प्रथमपादाद्यक्षराणि चत्वारि चतुर्थतृतीयद्वितीया
प्रथमपादाद्यक्षराणि चतुर्थतृतीयपादः अथमादि पाद द्वितीयाक्षराणि चत्वारि चतुर्थीपादः सप्तमाक्षराणि च द्वितीयापादः एवं तृतीयपादः चत्वारि च
तृथ्यं चतुर्थपादः इह वत्सर्वे तदेवोपलभ्यते इत्येवं भ्रमस्यानवधानात् सर्वभोगं प्रीणावधे द्वास्त्री ईहा ईकाना दृशः शक्तिगोधा तुक्ता स्तानी रयति यः क्षताः
वर्दिताः सनामानत्या हेतु भू नया स्थिरताया मगः वर्ततनु लपः प्रगते धारामा उपवना नि प्रत्रे कार्यतया च निभातो देहपरीर शदो अनर्थको समगो सार छि स्तु नपा
दो प्रनर्थकावभगो तथा दानत्यागशदा वनर्थको समगो प्रगनारा मादृति ता व नर्थको प्रभगो देहपरीरादि वान्नि जेने वरू देहा स्थित यो र नयो र्भगाभावात् उपल
भमान सुमा मपिशदाना मुपदि बो नरत्तों भासते इत्यप्रियायो स हतं तस्ये नि सुमनसः शोभन चित्तस्य सुमनसो देका विबुधाश्च त एवेत्ये कार्यता भ्रमः तनुत्त्वस्य कुरि
कुंजराः करिषेष्टाः वंदार कनागा कुंजरैः पूज्यमानमिति समासः रत्ता दु रिताः वहुना मविपुनरत्ता भासो लक्षणे इत्युक्तं ते तसो धामान्पा प्रयास्ते जातिन स्त वा म
ह उत्तवः इदं स्वामी हरिः सिंहः प्रियुर्जयनशीलः ॥ इति काव्यप्रकाशसंकेतेन वम उक्तासः श्रीगणेशाय नमः श्रीगुरवे नमः श्रीलोकेश्वर
नि ति चतुष्पदिसंख्या न् उपमायते सदृशी क्रियते येनोत्पद्यते तदुपमानं चेदादि उपमायते यदपस्तुष्टुण तदुपमेयं उपमानस्य चेदादे विप्रोषणोपमानयो
र्विशेषरूपनया व्यवस्थापकः अनेनालकाराज भूतत्वात् प्रथमत एमा लक्षणं कार्यकारणोति आधुर्जनमित्यत्रादिवत् साधारणोति मनोत्तमादिकः प्रोत्से
वेति प्रमिधात्वा पावेण षडीवदिति यथा षडी यत उत्तरा तरे कवे शिन दि कुनेतयोभया श्रितं संबंधमभिधत्ते तथेना यं यथेवादि रूपमानोपमेययोरेकतर मि
नाप्य विभक्तः नो तेन रूपे ला भयाधार मुपमानोपमेयभावं द्योतयतीति प्रोती समसे वसास्यं साधारणो धर्मः तुल्यतादि चतुर्मादृष्ट्यं तेन ननु त्वमिति चंदेण
तुल्यं भुवे तत्तुल्यमिति तच्च द्विविधं तुल्यं भुवेत्य इदमिति भुवं तच्चैति चंद विवं उभयत्रेति उभयाने उपमेये च वाच्यं समासगा तद्वि तगाचे ती प्रोती चेधा स्वभावा
वि एवं पूर्वाधुनिधा समासगेति प्रोती वाक्ये धूर्तौ नमायाः शो त्या कृताः स्वप्नेधा ति तद्वि ते धूर्तौ प्राथी यथा दुःखलो न दृश्यादि भुजंगाः कायुकः अवारति सूर्यः
अनकारा नैव ते ह्यनुप्रासादि श्लेषतामायकाये यद्यप्यभिचार मयैव गण्येते तदा ते म सहोपमादीनां संकरसंश्लेषात्तामिति केन तत ये वा विषयो नावकस्ये
ततदि ति तव स्फुटतोरसादिर्य त्तत्त्वा तं का वांतर वि ति नपुंसकमनपुंसकेनेति नपुंसके कपोषः प्रफुटयारसादि शुण्णिभूत व्यंभे महीतः इत्या स्फुटतरो ज
गृह्यते इति स्फुटपदेन ध्वनि तं प्रलंकाराद नि केवलोपमा लकारः लुप्तोपमा आह ॥ तद्वि ति लुप्तोपमावत् वाक्ये प्रोती लुप्तोपमा यथा धन्येति अत्राहुपक
त्वत्तत्तास्य साधारण धर्मस्यानुपादाना लोवे सत्सुपमा कार णोया रुपमयं प्रमत्तमुपमानं यथा प्रादा ह्योती वाक्ये प्राथी लुप्ता यथा वासवे ति तगा
त उपमानं प्रभुतयनेयः यथास्तोतः क्रूरस्तयासा उपीति क्रूरत्वादि धर्मस्यानुपादानात् लुप्तोपमा यथा समं शब्दस्तद्वावदार्थी समासे लुप्तापी यथा वागमते
तत्राधुयं लुप्ता समासत्वेन धर्म लोका युता प्रथी लुप्तोपमा यथा यथा ॥ विषय ल्यमिति मनो विषयकत्वं विषयदृशमित्यर्थः तदु विषयेवेति त्रुत्त्वस्य सद्रो
य के ल्यवा दीनां स्मरणान् उपमाया एव हीदमुदाहरणं मेमुह्यकस्य प्रत्ययार्थं इति तस्यैव धर्मः कारवाल इति अत्र दात एव साधारणस्य लोका लुप्तोपमा

इति तत्रित्यसमासात्समासाद्वाशब्दाद्धोतीवापेचउपमानलोपेनप्रायथासंप्रतिनिः सकलकरणपरिनिष्पन्नमश्रीवितरणं नसरसकाव्यस्यप्रयते अथवानश्रु
यते सप्तशमंत्रांशमत्रिणसरसकाव्यस्य सरसमिः दद्याणां परिनिर्दिष्टपदं नोपलभ्यते नवाश्रयते इत्यर्थः अत्रसप्तशमिति सामान्येनोक्तं विशेषाणां द्विषो वणात्
निधानां सुशोभमागतां सकलवाक्यार्थगतत्वाद्वाग्यानां प्रसिद्धेति अत्रोपमानोपनेयपदयोरेकपदानुप्रवेशः पूर्वत्रतुष्टयद्विः द्विष्टमिति विशेषात्पुनस्तद्वहरेण अतः
पुरश्चर्च इति अतः पुरीयति अधिकरणश्चेति वक्तव्यमिति यत्र काङ्क्षायां माचरणमत्रसाधारणयोर्धर्मः सवितेति विध्वति विधुदियाचरति द्विषिसतीधर्मव
त्तत्प्राद्यादिभिः सामान्या प्रयोगे इति एताकुंजाद्वेती उपमासमासे कुंजरधर्मोपमायावकस्येवत्यचलोपः ठठलेति यद्विधमन्मत्तव्यसि कंठकं कितानि कं
तवेवनातिमालतीकुसुमसद्वेभममधुमन्त्रास्यसि यद्यपितेन तु न्याजित्यादौ तुत्पादपदानां सुपमेयत्वं विधातिरित्युक्तं तथाहि कुसुमेन सह हृत्तमि
ति सप्तशशब्दाभिधेयस्यात्सुतरगुणत्वेनाप्राप्यता प्रतिपादना दुष्मानत्वेवसादायातं तस्यवसादादनिर्देशादुपमानस्येवलोपः मालतीकुसुम
सप्तशमन्यदुत्कृष्टतरंकुसुमनास्तीति कुसुममुपमेयं उत्कृष्टतरत्वस्य धर्मस्यान्यदित्युपमानस्यलोपः स्वोपमेयलोपेन च विधया अतानीति सहस्रापु
धमिदात्मानमाचरति उपमानादाचरेकाच उपमेयस्यात्मन उपमायावकस्येवत्यचलोपः प्राचापत्यं समानोपमासि यतः क्यवासात्तादभिहितः
मृगस्यनयने इति प्रथमतस्तुरसः ततोमृगतयने इत्यनयने यस्या इति सप्तम्युपमानपूर्वपदस्योत्तरपदलोपश्चेति समासः अत्रोपमायावकस्येवत्यसाधा
रधर्मस्यनयनशब्दस्यचलोपः अदातुमृगशब्दस्वतन्त्राण्यनयनवृत्तिस्तदा मृगवचनयने याप्य इति रूपकसमासस्येव विधेयोनत्वस्योपमासमासस्येति
नातिस्थानमुपमायासि लोपिन्या इत्याशं क्यह अत्रसप्तम्येत्यादि अप्पमतमाह मृगनयने इति मृगनयनपदस्यनयनेयस्याः अत्रगुणशोतकोपमानशब्दा
भ्यां त्रयाणां लोपः सप्तम्युपमानपूर्वस्येत्यादिना हि मकराणि नयदुत्तरपदं लुप्यते तत्कठकाल इत्यादाविव सर्वत्र प्रथमोपमादिन समासस्यमेव समास नियोग
नोत्तरपदलोपविधानात् इदानीं चतस्येवोत्तरपदत्वात् बहुव्रीहौ तु विहिते द्वितीयस्योत्तरपदस्य त्रिकुन सप्तम्योपमेयभूतस्यलोपः यदा तु मृगशब्द एव सत्त
एव मृगनयनवृत्तिस्तदा मृगवचनयनेयस्या इत्युक्तमुत्तरेण रूपकसमासस्येव विधेयोनत्वस्योपमासमासस्येति नातिरथा न मुपमायासिलोपिन्याः अतए
वोक्तं यदेति उपमेयेनोपमानधुगधित्वेन करणात्मनो ग्रथमा उपमानस्योपमेयतापादनं उपमेयोपमा संज्ञेयत्वं संदेहोयदि संशयमानस्यपदितस्माद
त्रकालं मेदः प्रतिपादितः स्यात् नवाश्रुद्वेवतस्य विधित्या प्रतिपादितत्वात् आशंकाहेत्यस्यार्थमाह समासलोपा विती तदा समासगो नियोगः केचि
त्ययः अलोकः इत्यादौ कुराचारोपमेयतां साधर्म्येवादीनां चलोपे त्रिलोपरती मुपमायाहस्ततपुक्तमित्याह कूरत्यस्यादे मन्त्राविति मन्त्रानत्वं लक्षण
एकस्मिन्नेवासाधारणे धर्म इवमुपमायात्वात्वा मन्त्राविति वियोगरूपेण विषादेन तस्मिन्नेति साधारणो धर्मो नालोपमेति तद्वत् कथितपूर्वविदिनिमानो
पमायत्वं विमलेति अत्र विमलेत्वं लक्षणः साधारणो धर्मिक एवमभुरेति अत्रमधुगधिरनेकीधर्मः रशानोपमेति तद्वत् कथितपूर्वविदिनिमानो
दुः अचेतनायापदस्य लक्षणासंभवं नृप ह कीदृशगुणः संभावितः सिद्धरूपलोपसि न अथ्यधर्मत्वात् तस्यगुणत्वं लिखतीति अत्रप्रस्तुतमुपमेयं व्यापनादि अत्र
प्रकृत्यालोपनादित्युपनयासंभावितं मेदोक्ताविति मेदोप्यावर्तकोधर्मः निश्चयगर्भस्योपः अथमिति तु किमादि शब्दावितकीर्थसंदेहाचकाः यत्र निश्च
यपवपयविसानं सप्रसङ्गः यः संशयोपक्रमे निश्चयगर्भः संशयेपर्यवस्यति स निश्चयगर्भः संशयोपक्रमे निश्चयेपर्यवसानं मेदोक्तो निश्चयगर्भोति

इति तदनुक्रावित्रमेदस्या नुक्तोऽप्युद्देशः प्रत्याहति उर्ध्वोदृष्टेन न पुनरुच्ये यमुक्तिः अनपहृतेति अतएव बहुतमेदत्वेनातिशयोक्तोर्भावात् - प्रारोपि
त्रयार्थ एव तस्य प्रसिद्धतरत्वेनानुक्रुत्यात् बहुवचनमिति तेनोपपत्तौ प्रारोपितं त्रिदृश्यं समस्तविषयस्य रूपकस्योदाहरणं - प्रारोपितवि
षयान्प्रोत्सादयः प्रारोपमाणः भस्मादयः तास्काव्यानि - कं पादत्रयमिति समस्तवस्तु विषयस्योदाहरणमित्यर्थः लाघ नस्यदृष्टेतेनयत्रा
पहुतिः पादत्रयमित्युक्तं ननुज्योत्साभस्मादीनां रूपकसमस्तो बोधमितसमासावेति संदेह संदेहं कुर्यात् - ननु रूपकमित्याशं प्रोत्साह - त्रयार्थनेति का
पोल्लिख्य वास्तवं नदीनरसिकत्व रूपोत्साहं शत्रुवारोप्यते यादिराशवपि वास्तवस्याप्युपमितं समासाविसंभाव्यते नचतथाऽतोऽत्रैव काया लिकी
निरूपकपरिग्रहे साधकं यस्य चरणान्तः पुदे कुर्वतो मंडलाग्रतां - रससम्पूर्य पितृहंसा पराङ्मुखी भवति विपुसेना सांगमिति नयत्रतस्यैव रूपमा
मपि तु नदंगस्यापि - प्रंगमत्रोपकरणमात्रं नत्वा भवेत्तद्वत्ताव्याप्रिसंगतः सिंहाति - तिर्जितं नृपराजहं तमंगमवयवं यस्य तत्र प्रमयति प्रमं
करोति विन्मते लुगिति मनुष्योलुत्तं अतएवीकर किति त्यायेन द्वितीया प्रेमला - त्रीकाप्रिति - प्रत्रलता नस्यैव - प्रारोपितः ननु लताया प्रवयवाः पत्रादय
इति केवलावयव निरूपणात् शुद्धं रूपकं सोदयेति यथानदीजले कोत्र रंजि ली भवत्य वे सोदयेति यथा कश्चित्तामरेण वशी कियते तथा कांतिस्त
या कांतिस्तया वशी कियतेत्यर्थः - प्रत्रमुवाद्य उद्यकारूपणा निरवयवत्वं एकस्यां प्रिया यामाशेय विषया मष्टो तरंगितायादय - प्रारोपिताऽत्रिमास्त्रा
सह सात्वान्मास्त्रा रूपकं रहां सरहस्या निविनतेति कः पश्यहंसादे राशेपः नियतस्य तस्मिन् तस्यानुगुणस्य सरोवरादे राशेपणे उवाशेयस्य सानियतारो
पणोपायः - द्विष्टाद निबंधन परस्परितोदा - विदु इति संकोचेति - प्रभागेवद्ध कोशताप दुर्गति प्राकारुदयो कोरी चदहः प्रजापतिः भीमो भीमसेनः
सहस्रो न्ययः स एव सहस्रः - येषु नवेणुः एवमिति यथा विलसदमलनारीति त्रनाला नृपसंग न्यधिवसति सद्यः संयमाधः कृतमि ननु जाले तं क
लापे वर्तते योमपूरं विनशु मुकुमारो वसुधयस्त्रियं वः यथोक्तं द्रुपते केनोक्तमित्यादि - स्वल्पते इति शब्दः श्लेषे पुनरुक्ताभासे च संकराले कारे च कुंज
इति - प्रत्राधिकुंजराकारिद्यु चंड महो मंदरायाशेपति मित्रप्रास्ता नसेतु पूर्यादि सागरा सीनामारोपः मानसशब्द वदेक एव शब्दो ज्ञेयमार्थो नास्ती
तिरोपभाक्त्वं परंपरितं शुद्धं यथा - प्रलोकि केति पारंपरितमापि किंचे चवाचके शुद्धं भवति वंशो न्ययो योगुश्च वंशो चरत्तं भवति इति वंश शब्दस्यो
भयार्थं वाचिनात् - किंचे तं प्रत्रान्वयवाचि वंशस्य वेणुस्य वंशत्वारोपः परस्परारोरात्वा रोपणोपायः - अस्मिन्ने शुद्धे शुद्धं परितं यथा नि
रवधः ति - प्रत्रलोकानां वलित्वारोपः परस्परिलोः कुरित्वा रापण उपायः वाक्यार्थ उ - त्रिर्थथा उदयतीति गजसर्वधिन्यालीलया वस्त्वतरभूते
नमोदृष्टा गहनमसंभवलो लासदृशी ली लासवगमयतीति - प्रत्रयार्थं एकमपि तेषां विमर्शः - तत्सदृशीमिति गजलीलासदृशी - प्रत्रवहतीत्य
यत्प्राणीय संभवद्वेक संवंधो निदर्शना माह स्वस्वति स्वयत नल्लक्षणं कया स्वभावः सहेतुः यतन क्रिया करणभूत पुनरतपद प्राप्ति लक्षणं
तयोः स्यात्तद्वैतोः कार्यकारणयोर्न्यायः सहेतुः यतन क्रिया करणभूत पुनरतपद प्राप्ति लक्षणं कार्यकारण भावलक्षणं संवंधस्तस्योक्तिः
उपनं क्रियया तत्ता - प्रत्रेन तपद प्राप्तिरूपहेतोः यतन लक्षणस्य त्वस्य

[illegible]

२२ ले तसि लक्षणाय कर्तुं हेतुर्नोक्तः तथोपमेय रूपान्न नगत्तस्मात्तु लोभासक्तैर्लक्षणोत्तहेतु इति नोक्तं चेद्वयोरप्यनुक्तिः ज्ञानतविषयैस्सकृतागुणेन
 निर्मलकानि गुणेन मधुविषये प्रकल्पता गुणेन च विषयमाशङ्कितं फलवद्धारोपस्थानात्तस्य विषयविशेषकत्वं प्रभांकाति धारयतीति मधुपक्षे ३ मय
 २३ प्रदायैव कर्तव्यमिति वदन्मोक्षविषयस्य लक्षणं प्रतीत्य सिद्धं निति मिति उक्तं विषयस्य लक्षणं वदन्मोक्षविषया वस्थालक्षणवत्त्वं कथनविषयकत्वात्तपोदा
 म्पहेति प्रप्येति किमविकृष्टाश्चिन्तते निष्कृपभागाति प्रथमं प्रविचारितं कार्यं भिन्नी सांख्येयत्वे नमस्तिष्ठति तस्याः फलकं स्वकार्यस्य प्रकल्पनं नैक
 विना प्र सिद्धादितं ननु भवेत्तकारण मतिरेण कार्योत्पत्तये सम्भवात् प्रसिद्धतरकारणमुपलब्धे तु कार्योत्पत्ते हेतुकेति निविध्यते तावन्मात्रेण लक्षणं त्वादि
 भावनायाः प्रत्याचन विरोधरूपत्वं विरोधोद्धारोपस्थानात् प्रत्यनुकारोपस्थानेव कारणप्रतिषेधाध्यापनाप्रतिभाति ननु विषय्येण विरोधः
 कारणप्रतिषेधस्य विरोधः प्राप्तिभासमानो वेदस्योपेक्षः तद्विच्छेदो न्यस्त्येव स्यादर्थ्यसीनविभावना प्रयोमयति भवतु वाचा वि सामान्ये नगरस्यां गधः
 तथापि न विरोधरूपत्वं हेतुफलभावं विशेषमा प्रत्यप्रवर्तनारस्यास्तरेण कारणात् क्रियाया इति कारणभूतायाः प्रतिषेधेऽभावे अत्राप्रसिद्धकारणं
 वस्तुतोस्तिति विरोधपरिहारः विरोधोक्तिरिति प्रतेन्मसुराः सुरतप्रदीयाः इत्यादि नु रूपकप्राय नर धारविरोधोक्तिर्लक्षणं प्रयो जयति निवेति प्रवृ
 चले न भावस्य निमित्तं प्रत्ययान्मायः निदानिदं न्यायि नि कारणानि स्मरन्नेव शङ्कति वस्तुभा नुरक्तिं प्रभृति निमित्तं नोक्तं कर्तुं इति प्रकाशं वापत्वं
 वात्रोक्तं निमित्तं स एक इति प्रवृत्ति निमित्तं प्रसिद्धमेव मतीत्योच्यते एकस्त्रिंशेति प्रवृत्तयोर्गोप्य विनयलीलानां वार्त्तानीयत्वे उद्दिष्टानां पया सत्त्वं दृष्टा
 नित्यादीना मनुनिर्देशः कतः अन्येनेति विरोधेण सामान्येन वा वेदमोक्षेण सामान्यस्य विरोधेण संमर्धने प्रस- प्रसंजात इति एकस्य भाव्यह न मय
 रस्य सुखस्यापदं विवेधार्थं कृत्ति नो गालोस्मास्तीति ग लोयो वली वदी मने वलादा सं जितं युगं यातयती सगती अथ वा कर्मण्यथा क्तोत्पन्न मला सोम
 ली गुणाना मिति प्रवृत्तिहेतु नानियोगे सहैव कोसो न सिद्ध इति तसिद्धयेऽर्थोतरन्यासः चतुर्भिर्जाति गुण क्रिया इत्येः त्रिभिर्भूता क्रिया इत्येः द्वाभ्या
 मिति क्रियाया इत्येण च घातिर्वज्रं बलं जयः सैन्यं च प्रभिनवन लिना न्यादि जाते द्दित्तत्वं ज्ञात्वा सह विरोधः विद्योमसद्वा बोह विरोधपरिहारः जातिर्गुणवि
 रोधे यथा गिरय इति उक्तं विच्छेदं वस्तु जयः सैन्यं च गभीरो नाकूलनायः प्रष्टमधश्च प्रवृत्तिश्च विज्ञातीना मनु ज्ञतत्वा द्दित्तत्वं सह विरोधः स्ने
 मेणा विरोधः धाराधरः रयः प्रनुरज्यते इत्यनुगः रुधिरकृतं किंवेच स्नेहं रुधिरा इति अत्रयां सुत्व जातेर्म डन निवर्त्तन क्रियाया सह विरोधः शत्रुभा
 वीत्रविरोधपरिहारे सजतीति इह पाफरत्विजाते जनादित् इत्येण सह विरोधः दानवनाशार्थं तत्तथाकर रूप विरोधपरिहारः गुणस्य गुणेन यथा संत
 नेति अत्रका विन्यसो कुमार्यो विविधः राजप्रसादेन विरोधपरिहारे देशाल मिति चेष्टालन्यगुणस्य दहन क्रियाया इति न वेदत्तपरिहारे कौचादी ति अत्र
 दध दृढत्वे लक्षणस्य गुणस्यां भोजनस्य रूप दयारूपेण भगविश्रयानिस्तत्त्व महारे प्रमिजातः सदृशः यत्र छेदेति अत्र जड करण ता य करण ये ज्ञानयोः
 क्रियायोः वस्तुसौंदर्य प्राप्तिपर्यय सानं तत्त्वविहारे नऽयति शीतल यति व्या मोहयति च कश्चिदिह प्रभेदः स्त्रीयवशा देवसमासा दित प्रभावः स्त्रीयात्मक

एव ततः स्त्रोवणं सहास्य संकरस्य संज्ञा तकायी भेदाभावात् स्वमन्यना विपरीत्यं प्रयति विधान क्रियायाः सन्निधौ एव निप्रभावस्तत्परिहारे समदेति अ
नगंगाका लिङ्ग रूपव्ययोः गजसेन्य बाह्व्ये तत्परिहारे विधाने वा लक्ष्ये विधया स्वभावोक्तिर्यथा धूर्त्तनिर्घसतनयो रान्त्य स्थिति रचला कल्पिते केनदाः यत्तम्
स्ववाद्यविकाराः क्रोडंति सु नि भिदिगोः प्राधान्यादौ दौ लक्ष्ये विधयोरित्यादिना प्राधान्याः प्रोचोध्यस्य मुखाय नुमुत्वं प्राप्तेति ननु परमार्थतः हि तेति
प्रवर्तिता विषय निर्लक्ष्यत्वादिनां वाच्यं तत्सदृशो न्योको विदाता नास्ति विस्तृतोपपत्ति सानं सह विवस निशामिदीर्घः स्वासदं डाः सहस्र लिखनये वधि
धासगतां तत्तदुभयविधो गे तस्या उद्देजन शाल्मयाः सहचतनु लक्षया दुर्विलाना विनाशा अत्र विवस निशा सति वल्लय ननु लना प्रभृतीनां नतीयां तत्त्वेन उ
लभावा दुपमत्तत्वं स्वासवाद्यधार जी विना नां वी पश्यते प्राधान्यात् असन् प्रयोगेन ५ ततः समवेग भनः अलकोर ५ ति प्रनेनपरिहृति प्रादोत्र क्रिया
मित्रं प्रमिधते रू तिसंका निराकरोति विप्रलम्भो भ्रांतिरप्रायो वा उत्तमेन द्वा विरूपेण न्यूनस्य व्याख्या द्वा दिकस्य पत्रवर्तना दधि कप विविधैः नूनेनैति ॥
न्यूनयुगेन परिहारा स्वीकारेण तस्य वसुधारा पणपरिवर्तना न्यूनपारविधिः प्रासो दि ति प्रत्रा यम मित्राय स्वभावेनैव नीला योस्तवलोचनयोः किमज
नेन विप्रांजने प्रवाप्स्यति भासेते इत्यर्थः तवाकृतिरविभूषण भावेणित ज्ञानितरा भाग्य यकं पुण्या ति अतो नृषण मवि नयगणीयमिति वपुः प्रादुभीया दि ति
प्रत्रा नुमान सद्भावेति न तेन सह वाचा की भनस्पहेतोः हेतु विवदहार उभयोरपि मित्रदेष्टात्वाभावात् अनुमानेन हेतु सत्यापकतयोपकारक तिसी भुवत्
गां भिसंकरः केते हेतु तत्तत्तत्त मरत्रा स्तीत्यता वदभिसंघा यहेतो रिए मुदाहृतं प्राण यिन्य प्राप्स्यताः कल्पेति वाच्यं पर्योक्तं प्रमिधोयवाच कः प्रयोगमेनेति
अर्थस्त्वमप्यित्मना भग्यं तरेणेति का पीयुषा विवधद्वारेण यमिति हयगी वं शदेनेति निवास शान्तिरुक्तिने ति भग्यं तर रचितेः शब्देन चाने तदेवेति पृथीय
स्वाप नुभावस्पतदा कारतयेव तस्योत्पत्तेः यथा सि ति विधि निवेधुत्वात्मक प्रकरणेन ५ ति नि विवकल्पेन ज्ञानेन गहीते सति विवकल्प इति सविकल्पक
ज्ञानेन गृहणादप्यसि ति निविधुत्वात्मक गृहणं विवकल्पयती ति एतेदी यत्वा दनुभावस्यातदाकारेणेव तस्योत्पत्तिः सविकल्पेन गृह्णाति प्रमिने ति निर शस्य
वस्तुनो भेदसंज्ञा यो रभावात् नो हविकल्पस्येव व्यापारः सह्य भिन्नमपि वस्तुनैः श्रुतं श्रुतं ५ ति एवं भिन्नमपि पदार्थ ज्ञानमयं गौरयमपि गो रित्येवं सं
स्तरजति युक्ताः जेलीति प्रवसम दुिमती भवनस्प वानिक विप्रतिभो ह्येतं महतां चेति उदार चरितानां नामं गिभा विवस्त्वैत रं गभावेनोप निवक्ष्यमानं चरितं यो
दातुमित्यर्थः तस्येहो गित्या दि ति प्रमेत्वे चिरासवत्वं कारः प्रत्येदा तस्य तदयथाख्यात तसि दि ५ ति यद्यपि स माधेय विवक्ष्यमाणस्य नदास्ते नित
द्या वि स मुञ्चया दित्यनर्थ संज्ञा विज्ञाना न्यास्य तुल्यकृते तयेवोपादानमा सी यमे नचनत्रा स्तीति भिन्न एवाशोनपणमि ति रुद्रये ह नेधान्य सद सतो
यमिः ५ तिसद्योगा दिना रूपान्तरेणां मुञ्चया गल्लयत्त स्थिता मुञ्चानु क्रि ति कारणांतरं एव एवेति हेतौ हेतुं त शेषादा नरूपः सतः शोभनस्य सत्ता समुच्चीय
मानेन सह योगोपया कुलमिति प्रमाति न्येन कृतस्य शोभनस्य मूर्त्तादिभिः शोभनेः समुच्चयः दुर्गो र्त्तयत्र स्मरमार्गणाणां दुर्गो र्त्तयत्र स्मरमार्गणाणां भूतानां
दूरवर्तिषा दुहेज्ज्जत्वेन तादृशी रवेषादिभिः समुच्चयः असता मिति नववय प्रम ति सत्यपि सत्त्वे सर्वेषां मसत्त्व कथनमसत्त्वेनैव विरहितभावात्
नत्वात् प्रत्रे निश शोभनः शोभन एव स धूसरत्वेन योगः प्रत्रपा शिनः शोभनत्वं प्रकृ तिसौंदर्यत्वं प्रशोभनत्वं धूसरत्वेन व्यादात् एवं पदांतरा
एवं शोभनात्ता पदांतरेण शोभननेन योगो दृश्य

नित

[illegible]

अथ गतं प्रतिपाद्येन ज्ञातव्यं यो ह्यमानस्यैव जननीयस्य प्रायः च प्रतिपाद्येन शिष्यं विप्रणा प्रसा युवातिरेव का मास्यमायुधं वेत्ति ज्ञाभावादि विमोक्षे सु
य चास्मादप्य संशयसाधे विप्रं तनुशुद्धे तद्विपर्ययात् कमल्लेति गद्यप्यभावादि नयेन विप्रसादीनां नैरंतर्यका जनन निहोपचार प्रयोजनं यं
तदसुंदरमपि गुणो भूतव्यं निबंधं न भवतीति च आह्वयिष्येति न भवेत् तथाप्यलंकार चिन्तायाः प्रकांतेत्या तदप्युत्पत्त्या साधारणग भविष्यति हि तम
त एव तदस्य तथैवोक्तं समासाक्षिपुर्नि तदुत्पादयः प्रत्यवाद्यन्नि तत्तत्रार्थः हं सानां सरोधिः श्रीः सार्यते सारो क्रियते सरसो हंवेः प्रत्योद्य मेवैके प्रा
त्मानं केवलं गरये नि वा रिण जकह स्तिद तः कुतोत्माकं आद्युक्तं यच्च यावद्विलु कितान्न क मुरवी गृहे परिष्वक्तो विलसति स्नुषा जम इयाधस्यो
किरेषा आधस्य कांतव्या मति सक्तं तथा च रिण त्वेन ह स्तिवापु हनने स्य गृहे दंत कृत्य भाव इत्यर्थः का विषमादेव गतिः किं न व्यं यज्जनी गुणग्राही
किं सोर्यं सुक लं किं दुग्धा हिं स्य दालोकः परः पर्यते ति सर्वोर्वी ये स्यो तस्य प्रक र्क कल्पनं सार इत्यर्थः राज्ञे सारमिति प्रत्रा ज्जो विल या भूयेः
साधुत्वं तस्यैव साधुत्वेत्यादि पदविषयवाचं गनाया मुक्तयो विद्याम्यति प्रतेराये ने ति प्रतिशयः कारणस्य कस्य तां रजो विल चला ता य
स्यैव ज्ञातव्यं तस्यैव वेदना भूतो ति तज्ज नोली कं दंत तत्तक णोले वधवावेदना सपत्नी नाभ उन्सर्गस्ये ती सामान्यस्य मानस स्यादिति प्रव नि श करणत्वं
दालोकार्ये पाद पदनं यत्कारणं तस्य सोक र्थं कारणस्य घनग र्जितस्य योगः उन्नी र्ण मुक्तं अभिपत्य योगे यथा धातु रिति निरूप्यस्य निरूप्यसेध
ने यथा विप्रं विप्रं मिति मत्र निधानं विरुपानां का कानां योगः कुटूळं तुषा म्निः सिद्धि सुतः सिंहो राहुश्च अत्र न परं शशेनात्मनार द्वा समादादि ता यांचे
सत्यमेव धिक्कृतमहावाधः स्वाश्रय वाधे नाश्रयण क्रियाध्वंसान् विपुलैति अत्र हीनेन गुण कार्ये कृतमि नि विषमत्वं यवमधिकोपि यः सत्यस्य विप्रो जननं
न विधा तितद विविक्तं यथा किं हं सतु किं म ज्ञा तु भविष्य भरणदु लः उद्धार मती रात्रि विजगात्रित्यत्रात्र के दु नि मातिवर्ती अने वाद्य यस्याम ही प रत्नमुक्तं प्रत्य
थामानस्या संभवतात् संबंधीति संबंध वक्तुं तेनेदोः संबंधः समानान् प्रपांते ति प्रत्रां ग के तमदादस्य न धर्म साम्रा दे ततय मतिशयाय विवक्षित मपि त्व
नासा दित तत्त्वभाव सिद्धं वक्तु त एव वल्ली यत्तया तस्य निरोधाने हेतुः सामान्येन तु यदेका ल्पं तदसदेव प्रकृत त निरोधानाया ते मायो ज्ञा विवक्षितमिति सिद्धो
स्यात्तोय तीरेकः दृष्ट इति दा शिरत्रो य ल विमात्रं च नः सारित इति घटादि उपपत्ति ते उपपत्तिस्य स्मरते भित्ति विमितां ह स्वद ति नृदस्यः तद्विधो वेत्त स्यानुव
तस्य व्यवस्थित विभाषात्वात् करयुग गृहीत यणोदात्तन मुरविनिवे शिता धा पुरस्य संस्मृत पंच जन्मस्य नमस कृत्त स्य मो मां वं मनये क्सीत्येति अनेन
वहु प्रकारेण विप्रमस्य दर्शितं तेनोपमानस्योपमेया नुमेयक ल्यता कात्र प्रतिपादनमपि प्रत्ययं यथा वदन सिद्धं सममिदीः सुंदरम पि ते किय ज्जि रं नु भवेत्
मल्लि नरा ती यत्कपोलो लोचन स विलं हि क जाल वादि ती मुरु प्रधानं गुणः अल्ला दिको धर्मः प्रपांतेत्येति तदुत्पादस्य विप्रो दर्शयति तत्रैकस्य गुणाय
इहा रात्र प्रतीतेत्येति नहि मा तमभावं भवतीति सा वसति तव हृदये सेवा लोः समप्रवणयोः प्रस्मादशी ना सुंदर यवकाशः कुत्र पापानां गरु डी यजः प्रह
णः करि रं मंकरः धवलो सि यद्य सि यद्य पि सुंदर तथा विलया रं जितं मम हृदयं राग मते पि हृदये सुभगो निहितो नरकोपि धुवलः काभुकोपि रंजितं जनि
तो मिथं गमयि रागः प्रसक्तिरपि प्रत्रा र्थो च वि रोधो वल्लभा त्र विद्या भावयेत् नारायणोः प्रतीतेः किं चेति स्यात्ततो मो वि गुणो गुणानं त र संपर्केण

किं चिदप्यथा त्वंगतोदयः यदा तु गच्छति तदा पयतत्र लङ्ति प्रकारांतराश्च यागेऽत्र जगताष्टमंत्राणो सैव नान्यादृशी यानवीयते इत्याहुर्तेन समन्वयः यथासंभवति
न सर्वेषामेव लक्षितानां प्रपितुं केवांचित तत्रापि केवांचिन्मध्योक्त विदुषोः क्वचित्तु वदुराणां मितियथा योगं संस्पृष्टे विषयभेदेन किरूपाया अपि संस्पृष्टा
तैकरूपयेति प्रागुक्ते मभिधानं न विरुद्धाते नैरेत्यलक्षणा स्वरूपस्याभिज्ञत्वात् संकल्लसत्पुण्ये लोवनानात्वेनाकृष्यते इति युक्तं तत्र त्रिसृपतया व्यवे
हारः सनात्तत्र यामेयपतां सर्वतः प्रसरत्त्वात् यथां तकरणा नो हृदयत्वं विपरिवर्तमानां निवारयती न विप्रोति नृपः प्रविश्यांति नृपः ताटं कंकर्णी
भरयामेहः तुला कोटिः नृपुं गुं जारुलिका करारमयः करः पालिष्य वेराग्वेलोहित्य मियमः विषयवैलम्प्यं च पूर्ववदिति तथा ह्यशेषमाहोपस्यो
ष्टापकतयोपकाशिली स्त्री योपितयेनोत्प्रेतारूपकयोः तैस्तु समस्तैः साक्षात्पारंपर्येण च यथासंभवं मुपमोपलुतो न दुपलुतस्या एव तस्याः सचेतसां
प्रवृत्तमत्त निहेतुत्वात् मुख्येपीति उपमापक्षेकत्वं के उपचारपूवेति न च तदाश्रयणं युक्तं तस्यागतिगतिकत्वात् प्रतिपात्तिनो जवेन व्रजंतः सारा
गान्दायत्रेदरायंतरेभ्राजते अभिहते दान्यानां नाहः सिंहनादेनेति शंभीः संकोधनं साचेयं गुणसंहतिर्युग्मनिपाति विभावणपरिजायति प्रविरतिना
संततुनदानेन मदेन यथाशेषा सारास्थिरा वनंदयते रक्ष्यति वनदायादेः २ चलो प्रवर्तवारतलं ददाति यापरसाराये चैद्विद्वत्तरेतरविदेकं न द्वयो
हृदये संभवात् प्रवेष्टो वचपरस्परममुग्राह्यानुग्राहकभावः तद्वशेन तयोर्विद्वद्धानां चेतसि परंचमत्तराणां द्वितीयः संकेत इति न त्वनिश्चयाख्यः
यथागतं कावः समुच्चयेन समुच्चययोगिना चशब्देन यथागभीरो यथातन्निभो यथास्व निर्मलकायः तदा किं विधिना सरसया नीयः सरसया लीक
आजलु धिर्नक्तः तादृति तथेत्यस्यां लोत्रपातः प्राशादशः प्राश्याश्च समस्ति निरं मोहश्च दीपकमिति यद्येकं स्पष्टं तत्त्वमपरस्य चापकृतत्वं म नुत्त
योगितेति यादृद्वयोरपि पाकराणि कुलनप्राकाराणि कृतं का प्रमिथीयते इति यद्यपि बाधकत्वं बाधकत्वं चोभयमप्यस्यास्ति तथापि प्रधानेन व्यपदेशाभ
वांतरातिव्यापाद्वाधकत्वेने वास्यव्यपदेशो व्याप्यो बाधकस्य वलीयस्वेनोक्तं तया प्रतीतैः प्राधान्यात् रूपकं प्रतिच बाधकत्वं यत्र देवोपमा विषयविह सा
धकत्वं पर्यवस्यति प्रकारांतराभावात् स्पष्टेति यद्यपि सारा सिद्धरूपकमखिल बाध्यापि तथापि प्रत्ययवत् रूपकस्य सद्भावात् तथा व्यपदेशादुत्प्रेक्यदातु
प्रवेशोस्य न विरुद्धाते तस्य भेदेति तस्य प्रवेदास्त्रयः प्रकरास्ति बांनेदाः तत्तदलंकारयोगेन तादांतरविशेषा उत्प्रेतवियदादयः विशिष्टस्येति यत्राश्रयस्येति
यता नास्ति नित्यत्वे हितस्य न तस्यान्वयव्यतिरेको निबंधनेन नित्यस्य व्यतिरेकाभावात् रमणमंदिरं रतिवेशम रमणस्य प्रियसोमंदिरमिति तु यथा
ख्यायामकारणमित्यसंगतस्यात् सदंभाः संतते प्रभः सदमिति सदस्यस्यापीति पातः द्वादसः सहस्रो भनमं भोयस्याः सदंभाः दंभेन सह वर्तते सदंभाः
पात्रप्रवाहः एकतस्येति यादृत्तु विपरिणामेन लिंगवचसो रत्नास्यापि संबन्धस्तदाभासलक्षणेर्वाकाभेदः स्यात् एवं चाव्यवधानेन प्रकृतार्थेन
प्रतीयेत प्रसदृष्टं किं जंतुत्वादेकवचनांतं किं न तत्वाद्भुवचनांतं च मुधुरतया भूतोदतः तां च वेद्यं विद्यते इति दध्याखले इत्यस्य दधाते अथ
याक्रममात्मनेपदैके वचन बहुवचनयोरूपं मज्जनं त्तानं कुण्डं स्फुरन्नेष्टु कस्यां तोयस्याः स्फुरद्भिरंशु कैश्च कांता मय्युक्तेनः कामः स मुपश्रुत्
अविज्ञमितीति पादतः प्रादुर्भूतं तथा प्रत्ययस्य अविज्ञात् तत्त्वादि केवलस्येति च समासस्य समासेत्वं लोयोग्यताद्यपि प्रतिपादयतिकराः पा
ण्योवि तापः खेदोपि जानः पतमानमभिमानश्च

कंशुनायिकाचेत्येकशेषः भास्वतोकरौ दीप्यमाणौ पाणी भास्वतश्चकराः पाणयः अस्वायं दुर्लभं यत्फलं तत्र लुब्धानाम्नीकितं प्रददाति स्वायस्य फले
 विप्रान्तो योनलुब्धस्तत्रैतदप्रददाति चकंयते विनेतीत्यर्थः प्रमेयितव्यं विरोधस्यासंभवः यथा याधर्मभासस्तनयापि शीतलेः स्वसायनस्यापि जन
 स्य जीवनेः कृष्णादिषु द्वे रश्मि कं विधातुमिच्छितुं संहंसिजलेः पठयसीति अत्र धर्मभासस्तनयात्वादीनां शीतलत्वादीनां च धर्माणां भिन्नाधा
 रतया विरोध उक्तः सच न संभवति एकाश्रयतयेव तस्योपपत्तेः अत्राप्यातिस्पातिप्रसंगः स्यात् यद्यपि चतस्रः सरीतो जलानां च तात्विकमेकत्वं त
 णापि शब्दसमर्थं मेघानां तात्विकमनुभूयते अयंच विरोधः शाब्द एवेष्यते तथा च तेषां भिन्नाश्रयतया तदवस्थैव तस्यासंभवः सचानभिहितवाच्यत्वे
 एव पर्यवस्यति एकाश्रयतया विवक्षितानां तेषां निमुना यावन्निमित्तान्यथा विधानादिति ६तीति विदुषां ध्वनिवृत्त्यभतीनां च स्वमार्गैस्वसिद्धांतस्त
 ते दुग्धगतत्वेन दृष्यकृद्यगवस्थितोप्येक रूपतया प्रतिभाति तत्र संघटनेव निमित्तं विज्ञेयस्य सुखावबोधार्थं कत्रमंयहरं यासंघटनात
 दृशा देवैकात्मता प्रतिभासात् एतेन च महामतीनां प्रसरहेतु रेखयंथो यंथ शेतानेन कथमप्य समाप्तत्वा दुपरेण च पूरिता वशेषत्वात् द्विषंजे
 पिप्रसवतया यद्व्यभासते तत्र संघटनेव साध्वी हेतुः नहि सुघटितस्य संधिवंधः कदाचिह्यते इत्यर्थे शक्त्या ध्वन्यते ॥ काव्यप्रकाश
 संकेते दृष्टमनुज्ञासः ॥ ससाध्यायं काव्यप्रकाशसंकेतः ॥ सं १८४४ स्वात्मयसोपयोगी भूयादिति शिवम् ॥

२५

२६

मकल + की गयी

ॐ नमो

माल पुराण